

Prof. dr., dr. h. c. Timi Ecimovic

Univerzalna vzgoja in izobraževanje

in

Filozofija trajnstne sonaravne prihodnosti Slovenk in Slovencev

Zg. Medosi, Korte, Slovenia, EU, julij 2015

Autor: Prof. dr., dr. h. c. Timi Ećimović, Korte 124., Si – 6310 Izola – Isola,
el. pošta: timi.ecimovic@bocosoft.com in domača stran: www.institut-climatechange.si

Naslov: Univerzalna vzgoja in izobraževanje in filozofija trajnostne sonaravne prihodnosti Slovenk in Slovencev

Editor: Drago Mislej Mef

Založnik: MESTNA KNJIŽNICA IZOLA, Ul. Osvobodilne fronte 15., SI – 6310 Izola – Isola, Slovenia, EU, direktorica Marina Hrs

Digitalna knjižico posvečam Slovenkam in Slovencem danes, jutri in v prihodnosti.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

502.131.1 (0.034.2)
37.015.31:502/504 (0.034.2)

Univerzalna vzgoja in izobraževanje in filozofija trajnostne sonaravne prihodnosti Slovenk in Slovencev (Elektronski vir) / Timi Ećimović. – El. knjiga. – Izola : Mestna knjižnica

ISBN 978-961-92378-5-4 (pdf)

Uvod:

V knjižici predstavljamo dve prezentaciji in sicer:

1. Univerzalna vzgoja in izobraževanje, in
2. Filozofija trajnostne sonaravne prihodnosti Slovenk in Slovencev.
3. Skrajšan življenjepis avtorja.

Prezentaciji sta v original
tekste iste vsebine.

V zaključku podajamo kr:

Digitalna oblika nastaja p
papirju knjižice objavljen

podajamo slovenske

mehke platnice, tisk na
le, 28. Junija 2015.

1.

Prof. dr., dr. h. c. Timi Ećimović,
Korte 124
SI - 6310 Izola – Isola
Telefon:++ 386 (0)5 6421360
El. pošta: timi.ecimovic@bocosoft.com
Dom. stran: www.institut-climatechange.si

»Univerzalna vzgoja in izobraževanje«

Zg. Medoši, Korte, Izola, 28. april 2015

Mednarodna konferenca za izdelavo novih ciljev in poti za izboljšanje univerzalne vzgoje in izobraževanja svetovne človeške skupnosti, kar nujno potrebujemo za ohranitev možnosti bivanja naših otrok v trajnostni sonaravni prihodnosti.

Na poti k novem kurikulumu univerzalne vzgoje in izobraževanja.

Prezentacijo v angleškem jeziku so pripravili naslednji raziskovalci: prof. dr. Timi Ećimović, Slovenija, zaslužni prof. dr. Raoul Weiler, Belgija, prof. dr. Nebojša P. Ostojić, Srbija, prof. dr. Igor Kondrashin, Rusija in Grčija, prof. dr. Fidel Gutierrez Vivanko, Peru, prof. dr. Glen T. Martin, ZDA, prof. dr. Dana M. Barry, ZDA, Sir prof. dr. Roger B Haw, Malezija in Kitajska, Datto dr. Ang Ban Siong, Malezija in Kitajska, prof. dr. Truly Busch, Nemčija, prof. dr. Dunja Jutronic, Hrvaška, zaslužni prof. dr. Sait Kacapor, Bosna in Hercegovina, zaslužni prof. ddr. Matjaž Mulej, Slovenija, Ricaardoe Di Done, Kanada, prof. dr. Seminur Topal, Turčija, prof. dr. Alexander Chumakov, Rusija in prof. dr. Alexander Makarenko, Ukrajina, kot predstavitev potrebnih sprememb za kurikulum univerzalne vzgoje in izobraževanja ter univerzalne modrosti, ki jih rabimo za obstoj človeštva.

Soavtorji teksta v slovenščini so: Timi in Marija Ećimović, Drago Mislej Mef in Aljoša Mislej, vsi iz območja Izole, Matjaž Mulej in Anita Hrast iz Maribora.

Uvod

Sedanost človeške svetovne skupnosti nima potrebnih vsebin, da bi se ohranila možnost obstanka človeštva v biosferi planeta Zemlja.

Z našo prezentacijo želimo podpreti potrebno univerzalno vzgojo in izobraževanje v prihodnosti, kar rabimo, da bi se ohranila možnost obstoja prihajajočih generacij človeštva.

Številna leta in vsebine znanstvenih in aplikativnih raziskav se nahajajo v dveh digitalnih knjigah in sicer:

1. "The Nature and the Requisite Holism" (Narava in potrebna celovitost) v angleščini, Ećimović in Mulej, ISBN 978-961-92378-3-0 (pdf), 2014 ter
2. "The Anthology 2 – 2001 – 2014" (Antologija 2 - 2001 – 2014), Ećimović in Mulej, ISBN 978-961-92378-4-7 (pdf), 1370 strani in v 27 jezikih, 2014.

Digitalni knjigi se nahajata v:

Narodni in univerzitetni knjižnici - portal SVAROG,

www.institut-climatechange.si v majhni digitalni knjižnici, in

www.izo.sik.si na domači stranici Knjižnice Izola.

Iniciativa za našo predstavitev je delo The World Philosophical Forum¹ - WPF - <http://wpf-unesco.org/> - oziroma Svetovnega foruma filozofov iz Aten v Grčiji ter širše skupine znanstvenikov in raziskovalcev, od katerih je nekaj naštetih soavtorjev, ter številnih sodelavcev pri reševanju problematike trajne sonaravne prihodnosti človeštva.

V resnici predlagamo za potrebe prihodnosti človeštva nove vsebine univerzalne vzgoje in izobraževanja, ki izhajajo iz izkušenj sedanjega in preteklega sistema vzgoje in izobraževanja.

¹ Predsednik foruma filozofov je prof. dr. Igor Kondrashin, Rusija, dva podpredsednika sodelujoča v tej predstavitvi sta Ricaardoe Di Done iz Kanade ter prof dr Timi Ećimović, Slovenija.

“Sedanost je seštevek preteklosti vendar prihodnosti ni možno napovedati”

Nova spoznanja o naravi na splošno in naravi našega planeta Zemlja zahtevajo nov pristop k reševanju možnosti uresničevanja trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva. Sedanja svetovna skupnost ljudi, globalizacija, nove tehnologije in zadnjih dvesto let evolucije človeštva niso prispevali k boljšemu življenju ljudi na planetu Zemlja.

Z današnjim razumevanjem novejših znanstvenih področij, kot je mreženje in kompleksnosti ter še katera, je omogočeno spoznanje osnovnega delovanja sistemov narave.

Tako smo končno prišli do prepričanja, da kot možnost za preživetje človeštva priporočamo nov pristop k univerzalni vzgoji in izobraževanju celotne svetovne človeške skupnosti.

Diskusija.

Začenjamo z naravo na splošno in naravo našega planeta Zemlja.

Mi, prebivalci planeta Zemlja smo del celote. Razumevanje celote ob upoštevanju systemskega razmišljanja, mreženja, kompleksnosti in potrebne celovitosti predstavlja planet Zemljo kot sistem, ki je del celote sistema zvezde Sonce, ki je spet del celote galaksije Mlečne poti, ki je majhni del celotnega sistema vesolja ali narave na splošno.

Načini delovanja in tehnologije oziroma tehnike narave na splošno človeštvu v celoti niso poznane in še manj jih razumemo. Mali del tega znanja je dragocena vsebina znanja ljudi in za boljše jutri rabimo veliko več znanstvenega in raziskovalnega dela, da bi razumeli možnosti za trajnostno sonaravno prihodnost človeštva.

Epska pesnitev človeštva se je začela kakih 200.000 let pred našim štetjem. Od začetka preko predzgodovinskih časov, civilizacijskih konfrontacij Homo sapiens – današnjega človeštva in civilizacije Homo sapiens neanderthalensis, kamnite dobe, velikih civilizacij antike in časov Konfucija na Kitajskem, filozofije Sidharta Guatama Budhe v Indiji, klasične grške filozofije (Sokrata, Platona, Aristotla in ostalih), grozних časov srednjega veka v Evropi, industrializacije ter informacijske in inovacijske dobe, da smo prišli do sedanje globalizacije. Upamo, da bo končana temna doba človeštva in da prihaja nova doba trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva, ki naj bi se začela v tretjem tisočletju našega časa.

Sistem narave v širšem pomenu ob upoštevanju naravoslovja, okoljskih ved, systemskega razmišljanja, operacijskih raziskav, reševanja kompleksnih problemov, študij slučajev, novih znanosti mreženja in kompleksnosti ter holističnega oziroma potrebne celovitosti pogleda je **vesolje ali kozmos**.

Vesolje² opisuje Webster kot celoto vsega kar obstaja, kot kreacijo, kozmos. Svet ali Zemljo opisuje kot območje človeških aktivnosti. Območje, pokrajino, ali sfero za razmišljanje ali aktivnost pa so upoštevani kot razločen razumljiv sistem.

Za nas ima vesolje veliko definicij in opisov, ki bodo bolj znani z več raziskavami in izkušnjami. Omenjamo nekatere:

- sistem vesolja je najbolj kompleksen sistem, ki ga človeštvo lahko raziskuje,
- sistem vesolja je okolje, v katerem se nahaja narava,
- sistem vesolja vključuje vse kar obstaja,
- sistem vesolja je tako velik, da je človeštvu težko razumeti njegovo velikost (verjetno potrebujemo nove standarde za raziskave v vesolju).

Sistem vesolja, kot okolje, v katerem se nahaja narava, je **osnovno okolje**³, ki ga lahko obravnavamo kot naravo oziroma njeno vsebino in ima lahko naslednje značilnosti ali definicije:

- sistem vesolja nima ne začetka in ne konca,
- sistem vesolja vsebuje celotno snov, energijo, informacije, dimenzije, svetlobo, žarke, sile in moči, delčke, transformacije in ostale vsebine, ki jih človeštvo še ni spoznalo,
- sistem vesolja deluje sistemsko na osnovah medsebojne odvisnosti, medsebojnega delovanja, sodelovanja, mreženja, kompleksnosti in sinergij,
- sistem vesolja je osnovno okolje in je okolje za **kontinuiteto** narave ob vseh dogajanjih, transformacijah, dimenzijah, mreženju in sistemskih odvisnostih.

Sistem vesolja formalno gledano lahko opišemo ali vidimo kot kompozicijo večjih in manjših okolij ali enot potrebne celovitosti⁴, v sedanjem času nam

² Vesolje v Webster 1986

³ Osnovno okolje je bilo opisano v knjigi »The Environment Theory of the Nature« (Okoljska teorija narave), Ećimović, 2009.

⁴ »The requisitely holistic unit« oziroma »enote potrebne celovitosti« izhajajo iz opisa Mulej in Kajzer (1998) »Law of Requisite Holism« oziroma »Zakon o potrebni celovitosti«, kot praktična aplikacija v naravoslovju. Kot opis, ki

znanih kot galaksije, zvezde in planeti. Poleg teh je ogromna količina manjših oblik snovi in energije. To velja za sedaj nam vidno dimenzijo in ne vključuje drugih možnih dimenzij, ki jih še ne poznamo.

Sistem vesolja je **osnovno okolje**⁵ kar pomeni, da se v njem narava v splošnem pomenu počuti doma. Kot tako je osnovno okolje predpogoj za obstoj narave.

Naš sistem zvezde Sonca je del sistema galaksije Mlečne poti, ki ima več kot 100.000.000.000 drugih zvezdnih in planetnih sistemov in neskončno število manjših oblik informacij, snovi in energije. Vse skupaj se nahaja v stalnem gibanju kot vrtavka ter krožnem gibanju okrog in medseboj. Glede na medsebojno odvisnost, medsebojno delovanje, sodelovanje, seštevke sinergij, mreženje in kompleksnosti se naš zvezdni sistem Sonca vrti kot vrtavka in s hitrostjo okrog 800.000 kilometrov na uro kroži okrog centra našega galaksijskega sistema Mlečne poti. Gibanje kot vrtavka in kroženje sta pomembni značilnosti za vsa večja in manjša vesoljska telesa snovi in energije v naravi na splošno ter v naravi našega planetnega sistema Zemlje.

***Kontinuiteta*⁶.**

S postavitvijo »kontinuitete« v središče narave imamo veliko večje možnosti raziskav in razumevanja. Kontinuiteta je rezultat osnovnega okolja in vsebine narave ter njenega systemskega delovanja in evolucije.

Sedaj imamo osnovno okolje in kontinuiteto delovanja narave. Imamo osnovne enote potrebne celovitosti in naš planet Zemljo, ki je ena od njih. Systemsko delovanje in mreženje so rezultat številnih dogajanj in procesov v številnih posameznih enotah potrebne celovitosti, ki jih raziskujemo ali opazujemo. V naših raziskavah je evolucija rezultanta delovanja medsebojne odvisnosti, medsebojnega delovanja, sodelovanja, sinergij, mreženja in kompleksnosti celotne snovi, energije, informacij, svetlobe, žarkov, sil in moči, delčkov, dimenzij in še človeštvu neznanih vsebin narave.

Evolucija narave je rezultanta transformacij in stalnih sprememb vse snovi, enrgije, informacij, medsebojnega delovanja, medsebojne odvisnosti, sodelovanja, mreženja, kompleksnosti in sinergij. Narava se nahaja samo v eni dimenziji – **»sedanjosti«**.

pomaga razumeti lahko rečemo, da so enote potrebne celovitosti najmanjše možne velikosti, ki so še razumljive kot celota. Sinergija vseh važnih vsebin se upošteva. V primeru nadaljne redukcije je razumevanje celote oteženo.

⁵ Osnovno okolje je bilo opisano in uporabljeno kot termin v knjigi »Three Applications of the System Thinking« (Tri aplikacije systemskega razmišljanja), Ećimović, 2009.

⁶ Kontinuiteta je osnovna značilnost narave, ki ima nešteto integracij in desintegracij.

Narava planeta Zemlja je enaka delovanju celotne narave vesolja ali kozmosa. Tako je narava planeta Zemlja, ki je ena od enot potrebne celovitosti, in kot taka del planetarnega sistema naše zvezde Sonca. Planet Zemlja se vrti kot vrtavka in kroži okrog Sonca na razdalji, ki je primerna za evolucijo živih bitij. Tako se nahaja v tako imenovanem območju življenja sončnega sistema. V resnici ima zemeljska biosfera dobre pogoje za evolucijo živih bitij. Primordijalno življene anaerobne enocelične življenske oblike so se pojavile pred okrog 3.8 milijardami let. Pojav enoceličnih bitij je nastal kot posledica ugodnih pogojev in klimatskih pojavov v atmosferi in oceanih Zemlje, ki so botrovali njihovem nastanku. Vse ostale oblike življenja na Zemlji so rezultanta evolucije narave in naravnih bitij.

Sistem planeta Zemlja je zelo robusten. Sedanje telo planeta ima notranji del, okrog 2.400 km širok in po sestavi iz železa in težkih kovin. Zunanji del je širok okrog 2.240 km, spodnji plašč 2.240 in zgornji plašč okrog 640 km. Skorja planeta je široka od 3.2 – 72 km.

Površje planetarne skorje se spreminja zaradi delovanja naravnih sil, ki so ga spreminjale tako v preteklosti kot tudi danes.. Atmosfera prekriva in ohranja biosfero planeta ter se končuje v zunanjem vesolju na višini okrog 1.000 kilometrov. Glavni pod-sistemi našega planeta Zemlje so: planetarno telo, mesec in atmosfera. Planetarno telo obsega 13.000 kilometrov. Zemlja je peti planet v osončju po obsegu. Največji je Jupiter, ki ima enajstkrat večji obseg kot Zemlja, najmanjši pa je Pluton, ki meri eno petino obsega Zemlje.

Površje planeta Zemlja in atmosfera omogočata obstoj biosfere, ki je okolje, v katerem se nahaja zadnjih 3.8 milijard let življenja, v katerem zadnjih nekaj več kot 200.000 let živimo tudi mi – ljudje. Pojav življenja enoceličnih anaerobnih bitij je datiran kot prvi pojav pred 3.8 milijardami let.

V biosferi se nahaja sistem klimatskih sprememb, ki **zagotavlja, oblikuje, vzdržuje in varuje** okoljske pogoje. Sistem klimatskih sprememb je pomemben del biosfere in celotnega planeta Zemlje, ki zagotavlja pogoje, katerim se vse življenske oblike prilagodijo, in s tem omogočijo lasten obstoj ter obstoj življenja na Zemlji.

Življenje na Zemlji je moderator življenskih pogojev in sodeluje s sistemom klimatskih sprememb, s katerim je medsebojno odvisno, medsebojno deluje, sodeluje ter ima skupno mreženje, kompleksnosti in sinergije. Pojav življenja v biosferi Zemlje je rezultanta okoljskih pogojev v oceanskih vodah primordijalnega časa in je nastalo okrog 0.7 milijarde let po nastanku planeta Zemlja. Življenje in njegova stalnica evolucija sta prisotna v biosferi od takrat pa vse do danes.

Razlika v kvaliteti okolja biosfere med sedanjostjo in pred 200 leti je v veliki količini odloženih ostankov iz naše civilizacije. Ostanki v tem času so bili vse vrste odpada in njegovih stranskih učinkov, stranski učinki uporabe tehnologij kot so nuklearne, sintetične kemijske in druge ter zaradi ekstremnega povečanja števila ljudi. Seštevek vsega ogroža kvaliteto življenjskih pogojev v biosferi in s tem ogrožamo lastni obstoj, kar je verjetno posledica egocentričnega razmišljanja in delovanja ljudi.

Današnji ljudje težko sprejemajo resnico. Filozofija človeštva, ki je glavna zakladnica človeštva, narekuje sprejem resnice kot osnovne vrednote. Sedanji način življenja človeštva, ki predstavlja več kot 7 milijard ljudi, je v času nekaj več kot 200.000 let z večjo ali manjšo koegzistenco z naravo – biosfero planeta Zemlja - danes pripeljala človeštvo pred stanje, ki ogroža obstoj človeka na planetu Zemlja.

Vsi ljudje sveta so ena rasa – Homo sapiens. Med njimi ni rasnih razlik. Obstojajo razlike v videzu, ki so nastale kot posledica evolucije v okoljih, v katerih živijo, in razlike v kulturi, naravi lokalnega okolja, prehrani in načinu življenja. Ljudje kot vrsta življenja predstavljajo socialna bitja, ki so vsejedci, kar pomeni, da jedo vse vrste hrane - živalsko in rastlinsko. Omenjeno je dediščina človeštva, ki jo je dobilo od narave.

Vse, kar se rodi, vključno z nami lahko izgleda podobno ali različno in individualne značilnosti so tiste, ki so pomembne, ki delajo razlike. V sedanjosti ima človeška svetovna skupnot več kot 7 milijard individualnih predstavnikov in vsi so del vrste Homo sapiens, ampak vsak od njih ima svoje individualne značilnosti. To je pomembno in še bolj pomembno je, da se zavedamo, da je v vesolju nešteto planetov, vendar planet Zemlja je skupaj z nami – človeško svetovno skupnostjo - edini, ki ga poznamo, in na katerem živimo.

Zgodovina človeštva je stara samo nekaj več kot 200.000 let. Če upoštevamo ostale socialne vrste v naravi Zemlje, kot so termiti, mravlje, čebele, številne insekte in ostale živalske in rastlinske vrste, je naša zgodovina zelo kratka.

Po koncu zadnje ledene dobe v Evropi pred 60.000 do 16.000 leti so življenjski pogoji v biosferi Zemlje podobni in primerni za življenje in evolucijo. S prihodom tretjega tisočletja našega štetja in danes pa se življenjski pogoji spreminjajo na slabše. Mislimo, da je danes in še bolj v prihodnje že ogroženo bivanje ljudi v biosferi planeta Zemlja.

Človeštvo pogreša eko-bio-centrično razmišljanje, filozofijo in znanje o našem planetu Zemlja ter osnovah, kako deluje in omogoča evolucijo. Ljudje

potrebujejo obnovitev individualne družbene odgovornosti, ki so jo imeli in dobili kot dediščino narave, vendar je danes popolnoma pozabljena.

“Individualna družbena odgovornost” je odgovornost posameznika za učinke na ljudi in naravo. Ta je del narave in lahko bi rekli: **»Individualna družbena odgovornost, izhajajoča iz naravoslovja, je sposobnost živih bitij, da se prilagodijo okoljskim življenjskim pogojem in možnostim za kontinuiteto življenja ljudi in ostalih živih bitij v biosferi planeta – v našem primeru planeta Zemlja«.**

Naravna individualna družbena odgovornost, ki je del naravoslovja, čaka na ponovno rojstvo ter upoštevanje s strani ljudi. Ponovno rojstvo te pozabljene kvalitete človeštva potrebujemo, če si želimo obstanka v naravi oziroma biosferi planeta Zemlja.

Posamezni predstavnik človeštva s svojo individualno družbeno odgovornostjo pridobljeno od staršev, sistema vzgoje in izobraževanja ter življenja naj bi poskušal živeti v harmoniji z naravo našega planeta Zemlje. Mislimo, da je pot, ki bi bila dobra, pot stalnega vse-življenjskega učenja.

Naša sedanjost je rezultanta treh družbenih usmeritev in sicer:

1. **Trajnostni razvoj** je bil objavljen v poročilu »Naša skupna prihodnost« v letu 1987 v Združenih narodih. Kratka definicija bi bila: **»Trajnostni razvoj je razvoj, ki odgovarja potrebam sedanjosti, ne da bi omejevali možnosti prihajajočih generacij, da pokrijejo lastne potrebe«.**
2. **Trajnostna sonaravna prihodnost**, objavljena v Xiamenski deklaraciji leta 2012 in ima kratko definicijo: **»Trajnostna sonaravna prihodnost človeštva je harmonično in komplementarno sožitje sistema človeške svetovne skupnosti in sistema narave planeta Zemlja«.**
3. **Globalizacija** je bila objavljena v enciklopediji leta 2003 in ima kratko definicijo: **»Globalizacija je zmes nacionalnih gospodarstev v združenem svetovnem sistemu osnovana na hitrem prenosu kapitala, novi odprtosti svetovnega informacijskega sistema, tehnološki revoluciji, sprejetosti razvitih industrijskih dežel do liberizacije gibanja dobrin in kapitala, integraciji komunikacij, svetovni znanstveni revoluciji, mednarodnih družbenih gibanjih, novih osnovah transporta, telekomunikacijskih tehnologij in mednarodnem izobraževanju«.**

Na žalost moramo dodati tej definiciji monopolizacijo celotnega človeštva v korist enega samega procenta ljudi. Tudi nivo zadolževanja, ki je v svetovnem

merilu skoraj trikrat večji, kot je svetovni dohodek (400% na Japonskem, okrog 220% ZDA in Kitajska, in tako dalje). Samo 15% človeštva ima več kot šest dolarjev na dan, medtem ko ima 85% manj kot šest dolarjev na dan. 85 posameznikov ima več kot 3.5 milijarde ostalih ljudi. Narava planeta Zemlja je precej poškodovana, naravni viri so preveč izrabljeni in pogoji življenja v biosferi se spreminjajo.

To je okvir, v katerem se nahaja današnja svetovna človeška skupnost, ki poskuša najti pot v trajnostno sonaravno prihodnost.

Izobraževanje

Sistem vzgoje in izobraževanja naj bi omogočil razumevanje ljudi do potrebne nove evolucijske antropološke filozofije in eko-bio-centričnega razmišljanja ter znanja. Ljudje naj bi razumeli, da je njihovo biološko, družbeno in duševno življenje enotni sistem. Biološke potrebe po hrani, vodi, strehi nad glavo, delu, družbi in duševnem življenju potrebujejo razumevanje in modrost. Univerzalna modrost je integracija človeka in vesolja. Zato nsj bi vzgoja in izobraževanje omogočila pot v integracijo posameznika v družino, družbo, naravo in vesolje.

Danes ima človeštvo široko bazo podatkov in znanstvenih dosežkov, ampak nažalost večina teh nima povezave z naravo in so samo del človeških znanosti. Mislimo, da sedanjost zahteva da človeštvo pretehta potrebe, vsebine in pomen znanstvenih dosežkov in jih prilagodi resnici o naravi na splošno in naravi planeta Zemlja. Za boljše jutri človeštva v naravi planeta Zemlja rabimo boljše razumevanje narave in naše sedanje družbe – svetovne človeške skupnosti.

Z uvajanjem novega kurikulumu za univerzalno vzgojo in izobraževanje, kot vse-življenskim procesom lahko pričakujemo boljše možnosti za obstoj prihajajočih generacij ljudi.

Priporočilo

V zaključku priporočamo pospešeno delo ma uvajanju univerzalnega kurikulumu vzgoje in izobraževanja ljudi, ki bi imeli individualno družbeno odgovornost in sposobnosti razumevanja sedanjosti, ter tako dosegli transformacijo telesa in duha potrebno za obstoj človeštva v trtjem tisočletju.

2.

Prof. dr. dr. h. c. Timi Ećimović,
Korte 124
SI - 6310 Izola - Isola
Slovenija
Telefon: ++ 386 5 64 21 360
El. pošta:
timi.ecimovic@bocosoft.com
Dom. Str.: www.institut-climatechange.si

»Filozofija trajnostne sonaravne prihodnosti Slovenk in Slovencev«

Zg. Medoši, Korte, julija 2015

“Filozofija sonaravne trajnostne prihodnosti Slovenk in Slovencev” je prezentacija, ki jo je pripravil prof. dr. dr. h. c. Timi Ećimović⁷ kot predstavitev problematike in osnova za informacijo, diskusijo ter predavanja.

Povzetek:

Filozofija trajnostne sonaravne prihodnosti Slovenk in Slovencev predstavlja iskanje znanja in spoznavanja narave in pomena vesolja oziroma življenja. Znanje je največji dosežek sedanje globalne svetovne skupnosti, civilizacije Homo sapiensa ali »človeškega projekta« v biosferi planeta Zemlja.

Delovanje sistema klimatskih sprememb v območju biosfere Zemlje vse močnejše spreminja pogoje življenja. Mislim, da je potrebno doseči dogovor med ljudmi, ki naj bi omogočili trajnostno sonaravno prihodnost človeštva in tudi Slovenk in Slovencev v pogojih velikih sprememb, kakor v globalni človeški skupnosti, kot v življenjskem okolju oziroma biosferi.

⁷ Prof. dr. dr. h. c. Timi Ećimović je profesor in predstojnik katedre za okoljske vede na Ansted Univerzi, BVI. Od upokojitve 2004 leta je častni doživljenski predsednik SEG Inštituta za klimatske spremembe. Bil je ustanovitelj in prvi predsednik svetovnega foruma mislecev in je aktivni član Evropske akademije znanosti in umetnosti. Za znanstveno raziskovalno delo je bil štirikrat nominiran za Nobelovo nagrado: prvič leta 2002 za 2003 – sistem klimatskih sprememb, drugič leta 2006 za 2007 - informacijska teorija narave, tretjič leta 2009 za 2010 - okoljska teorija narave in leta 2011 za leto 2012 za osnove narave, za nagrado iz fizike. 25. septembra 2011 na svečani konferenci v Xiamenu na Kitajskem je predstavil deklaracijo »Platforma svetovnih mislecev o trajnostni sonaravni prihodnosti človeštva«, ki je osnova za uresničevanje družbene metodologije in tehnologije trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva. Že 30. januarja 2012 skupaj z 48 raziskovalci iz 22 držav je objavil digitalno knjigo »Trajnostna sonaravna prihodnost človeštva – IV, Xiamen, Kitajska in potem« v angleščini, ISBN 978-961-93136-6-4 T. Ećimović, R. Haw in ostali. Sledita poročili o izobraževanju avgusta in trajnostni sonaravni prihodnosti človeštva – korenine in sedanjost septembra 2012. Decembra 2012 je objavljena digitalna knjiga v angleščini »Trajnostna sonaravna prihodnost človeštva – V, akcijski plan«. Prosim pogledajte v digitalno referenčno knjižnico na www.institut-climatechange.si. Je neodvisen znanstvenik, mislec, globalist, predavatelj in okoljevarstvenik.

Družbena ureditev, naloge in odgovornosti v njej potrebujejo prenovu, ki naj bi omogočila prehod sedanjega človeštva v jutrišnje trajnostno sonaravno človeštvo tretjega tisočletja.

Za uspešno spremembo bi bilo prav, da se spremenijo sedanje navade v izobraževanju in šolstvu, vsebini in etiki medsebojnih odnosov ljudi, medsebojnem spoštovanju, in odnosu do narave, ki naj bi bile osnova za dolgoročno preživetje globalne človeške skupnosti.

V diskusiji podajam sodoben znanstveni pristop k ugotavljanja in možnem usmerjanju delovanja ter akcije za lajšanje krize družbe in narave. Koncem leta 2014 ugotavljam, da se globalna človeška skupnost srečuje z družbeno krizo na področjih: energije, pitne vode, prehrane, kreditov, družbenih odnosov z 1 % uspešnih in 99 % ostalih, medsebojnega spoštovanja, etike in moralnosti, ter življenske modrosti. Za nameček je tu še kriza narave, natančneje, spreminjanje pogojev življenja v biosferi zaradi delovanja sistema klimatskih sprememb.

Spremembe biosfere zaradi delovanja sistema klimatskih sprememb lahko dolgoročno spremenijo geografijo, biologijo in življenske pogoje od za človeštvo primernih, kot so bile zadnjih 14.000 letih, do za človeštvo neprimernih pogojev.

Tako se sedanja kriza energije, pitne vode, hrane, kreditov in družbe še dodatno zapleta s krizo v biosferi Zemlje. V letu 2015 se nadaljujejo težji časi za svetovno človeško skupnost.

Družbena odgovornost korporacij in družbena odgovornost posameznika je del sedanje družbe, ki bi lahko imel veliko večji pomen, kot se sedaj misli.

Možnosti preživetja svetovne človeške skupnosti se lahko povečajo z uvajanjem družbene tehnologije »trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva« kot nadgradnje sedanjega trajnostnega sonaravnega razvoja. To bi omogočilo večjo harmonijo življenja ljudi z naravo, kar je predpogoj preživetja in dolgoročnega sodelovanja ljudi ter narave Zemlje⁸ oziroma biosfere ali dela, v katerem se nahaja »živa narava«⁹ in sedanja svetovna človeška skupnost.

⁸ Prosimo pogledjte: Ećimović in drugi: "The Sustainable (Development) Future of Mankind", 2007, na www.institut-climatechange.si; Božičnik, Ećimović, Mulej in drugi: "Sustainable Future, Requisite Holism, and Social Responsibility", 2008; Ećimović, Esposito, How, Mulej: "The Sustainable Future of Mankind III", 2010; Ećimović: "The Principia Nature – The Nature and Homo sapiens Global Community", 2011; Ećimović, Haw et al: "The Sustainable Future of Humankind – IV, Xiamen, China and after", 2012; deklaracijo "Platforma svetovnih mislecev o trajnostni sonaravni prihodnosti človeštva", 25. September 2011, ter digitalno knjigo "Trajnostna sonaravna prihodnost človeštva – V, akcijski plan", ravnotako na domači strani www.institut-climatechange.si.

S pospeševanjem globalne družbene odgovornosti posameznikov bi bilo možno doseči premik v odnosu človeštva do narave in tako omogočiti nov veliki dosežek prehoda iz sedanje krize energije, pitne vode, hrane, kreditov, družbenih odnosov in biosfere, v trajnostno sonaravno prihodnost človeštva.

Trajnostna sonaravna prihodnost globalne človeške skupnosti ali harmonija naše civilizacije z naravo planeta Zemlja je opcija, da globalna človeška skupnost doseže dolgoročne možnosti preživetja na Zemlji.

Ključne besede:

Družbena odgovornost posameznikov in korporacij, filozofija, globalizacija, narava planeta Zemlja, naš skupni neprijatelj, naša civilizacija, novi pristop, sistem klimatskih sprememb, sistemsko razmišljanje, analiza in sinteza, sonaravna trajnostna prihodnost človeštva, svetovna vlada, parlament in ustava, svetovna kriza energije, pitne vode, hrane, kreditov, družbe, in narave.

Diskusija:

Koncem leta 2008 se je pokazala realnost svetovne krize družbe globalne človeške skupnosti. K temu je pripomogla slaba administracija ZDA v razdobju 2000 – 2008. Kriza družbe ZDA in ostalih držav po svetu je dobila globalno razsežnost.¹⁰

Malo ljudi se zaveda zapletenosti sedanjega položaja človeške svetovne oziroma globalne skupnosti glede sedanjih in v prihodnje prisotnih kriznih vsebin: krizi surovin, energije, pitne vode, hrane, kreditov, mira, družbe, etike in moralnosti, spoštovanja med ljudmi, in pomankanja življenske modrosti se prišteva še kriza življenskih pogojev v biosferi zaradi delovanja sistema klimatskih sprememb.

Mislim, da sem naštel glavne probleme v letu 2015 in v prihodnje.

Stanje globalne človeške skupnosti je kvalitetno obdelano v dveh prezentacijah in sicer:

- Global Future Analysis 2008 Analiza prihodnosti sveta, dokumentu Planck Foundation - sklada www.planck.org , in
- Global Resources Analysis osnutku 2008 Analiza virov sveta, osnutku dokumenta Induscorp.nl objavljeni na volumel@induscorp.nl

⁹ »Živa narava« je pogojno uporabljen termin. Narava kot celota je ves čas »živa«, samo ljudje delijo naravo na živo in neživo.

¹⁰ Prosimo pogledjte: Planck Foundation (www.planck.org): Global Future Analysis, 2008, ISBN 978-94-6012-001-5, in Global Resources Analysis od Induscorp, NL; e-mail: volumel@induscorp.nl

Obe analizi so delali odlični strokovnjaki, večinoma družboslovci, ki so izjemno prikazali stanje globalne človeške skupnosti. Mislim, da je tem analizam potrebno dodati še spremembe v biosferi in njihove vzroke.

Manjkajoči del je delovanje sistema klimatskih sprememb in posledične spremembe v biosferi, kar, mislim, da bo povzročalo resne probleme za preživetje ljudi.

Skupina entuziastov in filantropov je pred veliko leti začela delo na odpiranju možnosti vodenja svetovne človeške skupnosti v smislu svetovne vlade, parlamenta, in ustave v pogojih direktne demokracije. Veliko je bilo narejenega, vendar je še dolga pot pred nami.

Trajnostna sonaravna prihodnost človeštva.

Mislim, da trajnostna sonaravna prihodnost človeštva v smislu vsebinske družbene ali socialne tehnike ali metodologije kot nadgradnje trajnostnega sonaravnega razvoja, daje možnosti in je lahko podlaga za optimizem.¹¹ Za uresničevanje tranzicije globalne človeške skupnosti potrebujemo integralno kompleksno razmišljanje in sodelovanje vseh subjektov.

Globalizacijska doba, ki je pred nami, ima svoje zelo zapletene vsebine, ne glede na to, ali jih ljudje vidimo in poznamo. Tako nas med drugim čaka reševanje krize 2008 in 2015 ter istočasno ugotavljanje stvarnega naravnega okvirja našega okolja (človeškega okolja oziroma okolja »človeškega projekta«¹² v biosferi planeta Zemlja).

Kompleksnosti situacije dodaja svoj delež še predvidevanje novih zapletov, ki imajo lahko osnove v obeh delih, v človeškem okolju in biosferi ter sinergističnih učinkih.

Poskušal bom podati širšo analizo obeh vsebin in z uporabo systemskega razmišljanja analizirati stanja in vsebine ter vse skupaj postaviti v biosfero.

Biosfera je naravno okolje, v katerem se nahaja celotna »živa narava« skupaj z našo globalno človeško skupnostjo.

¹¹ Prosim, poglejte podpis 2.

¹² Človeški projekt – Human project je celotna zgodovina in sedanjost človeštva v biosferi planeta Zemlja.

Rezultati sobivanja ljudi in narave so skupaj z zapleteno krizo družbe v zadnjih letih (2008 - 2015) omogočili nove spremembe biosfere, ki ob delovanju sistema klimatskih sprememb niso koristne za človeštvo.

Prehod v globalizacijski čas ni in tudi ne bo enostaven.

Sistem klimatskih sprememb¹³ **omogoča, zagotavlja, vzdržuje in ohranja** pogoje za obstoj »žive narave«¹⁴ in ima veliko večji pomen, kot je človeštvo mislilo do sedaj. Za svoj obstoj v biosferi se živa bitja prilagajajo pogojem, ki so posledica delovanja sistema klimatskih sprememb. Izumrtju številnih življenjskih oblik so botrovale spremembe kvalitete življenjskih pogojev, katerim se izumrle življenjske oblike niso mogle prilagoditi. V naravi živijo samo uspešne oblike življenja Charles Robert Darwin (1809 – 1889) je podal še v devetnajstem stoletju.

Sistemska razmišljanje omogoča boljše spoznavanje zapletenih problemov, kot je to dano pristopom posameznih strokovnih specializiranih ved. Še posebej je to pomembno, kadar ugotavljamo procese v naravi - biosferi. Tako je mogoče opazovati delovanje narave Zemlje kot **medsebojno odvisnost, medsebojno delovanje in sodelovanje** vse energije, materije, informacij, svetlobe in drugih žarkov, delcev, sil in še nepoznanih vsebin narave. Vse to se dogaja v treh osnovnih okoljih: kopenskem, vodnem in atmosferskem okolju - tri osnovna okolja narave planeta Zemlja in »žive narave« na Zemlji.

Za prehod v trajnostno sonaravno prihodnost človeštva, mislim, da je potrebno, da celotno človeštvo spozna izhodiščne vsebine narave - biosfere, ker od razumevanja teh je odvisno preživetje vseh nas.

Sistemska teorija – človekovo orodje za spoznavanje klimatskih sprememb.

Sistemska teorija, sistemska razmišljanje, analiza in sinteza kot raziskovalno orodje predstavljajo in omogočajo raziskovalcem možnosti poglobljenega spoznavanja pojavov, kar s klasičnimi raziskovalnimi orodji ni možno.

Ta kot raziskovalni proces omogoča opis klimatskih sprememb na razumljiv način kot **sistem klimatskih sprememb**.

¹³ Prosim pogledajte "System Thinking and Climate Change System – (Against a big "Tragedy of Commons" of all of us)", pp149 Ećimović, Mulej, Mayur in ostali, 2002, ISBN 961-236-380-3, pa še "The Climate Change System – Introduction", pp 35, Ećimović, Mulej, 2008, ISBN 978-961-91826-5-9, obe knjigi postavljeni na: www.institut-climatechange.si

¹⁴ »Živa narava« uporabljam pogojno, namreč po sedanjih osnovah narava se deli na živo in neživo. V resnici tega ni. Narava je celotni sistem celotnega vesolja in Zemlja je zelo majhen del tega v katerem so vsa dogajanja »žive in nežive narave« rezultanta istih osnov.

Beseda sistem ima veliko pomenov in vsebin. V tej prezentaciji sistem ni mentalna slika dogodka ali procesa raziskave, pa tudi ne običajna metoda dela. Ravno tako ni družbeno-ekonomska ali katera druga področna predstavitev, oziroma mreža sestavljna iz pojmov, ki se nekako nahajajo v skupnem procesu.

Beseda sistem v tej prezentaciji pomeni predstavitev, dogodek ali proces, ki je že v svojih podsistemih, odnosih, medsebojnih delovanjih in posledicah tako zelo zapletenega značaja, da ga je težko razumeti in še težje urejati, kontrolirati, blažiti ali nanj kako drugače vplivati.

To je vzrok, da sedanje pojave klimatskih sprememb imenujem **sistem** oziroma **sistem klimatskih sprememb**.

Če razumemo sistem in njegovo delovanje in podsisteme, nam še vedno ne pomaga veliko, ker se njegovi interni sistemi ali podcelote lahko močno razlikujejo od samega celotnega sistema po sestavi in po delovanju.

Če pogledamo kuhinjsko sol, ki je sinergija oziroma sistem dveh strupov, pitno vodo, ki je sinergija sistema dveh plinov, je neka organizacijska oblika sinergija ali sistem velikega števila vsebin, ki se lahko medsebojno zelo razlikujejo, pa se kot celota kljub temu ujemajo. Mogoče še primer hiše, ki je sinergija ali sistem, sestavljen iz številnih podsistemov opek, betona, lesa, vrat, oken, električne, vodne in drugih napeljav, itd.

Sinergije, ki izhajajo iz njihovih vsebin, omogočajo nove celostne kvalitete sistema in njegovih novih vsebin.

Torej, resnične kvalitete sistema bo lažje ugotoviti in posledično bo težave in dogodke lažje kontrolirati, če sistem vzamemo kar se da celovito in ne po posameznih delih. Temu pristopu rečemo sistemski in izhaja iz systemskega razmišljanja.

Popolno celostnost človeškega obnašanja oziroma monitoring, opazovanje, razumevanje, razmišljanje, emocijsko in duševno življenje, odločanje in delovanje, in popolna celovitost znotraj in odzunaj je običajno nemogoče doseči. Vendar posamezne discipline in gledišča ter gledišča specialistov omejujejo človeštvo na fiktivno celovitost in omogočajo le to.

To je osnova, da se uporablja Muleja in Kajzerja (1998) zakonitost potrebne in zadostne celovitosti, kot primernostni pristop.

Če to uporabimo pri sistemu klimatskih sprememb, da jih lahko razumemo kot sinergije znanih delovanj fizike, kemije, biologije, zgodovine, tehnologije, ekonomije in številnih drugih ved in njihove uporabe, to pomeni, da je potrebno izbrati in sestaviti vede in gledišča, ki so potrebna in medsebojno odvisna za skupno urejanje po različnostih.

Izhajajoč iz starogrške filozofije bi bilo potrebno povezati vsa gledišča glede na njihovo medsebojno odvisnost, ali - kot bi rekli stari Grki - dialektično. Tako bi nastal dialektični sistem (Mulej, 1974, tudi v Mulej in ostali v tisku prihajajoče knjige iz 2013 in 2014).

Tako dobimo sistem, ki ni kompleks dogodkov, ampak je mentalna predstava le teh, ki jo uvajamo z namenom, da omogočimo potrebno celovitost človeškega obnašanja in njegove potrebne celovitosti rezultatov.

Svetovna človeške skupnost je stara 200.000 let in več ter, če pogledamo zadnjih 12.000 let ugotavljamo, da so bile v začetku manjše skupnosti raztresene v najbolj primernih okoljih, ki so omogočala varnost, pitno vodo in hrano, ter kasneje zatočišče s prostorom za vzdrževanje ognja.

Človeštvo je napredovalo od rodovne, nomadske, lovske skupnosti do antike in velikih civilizacij, grško rimskega obdobja, srednjega veka, preindustrijske, industrijske in poindustrijske dobe, informativne družbe in današnje globalne človeške skupnosti oziroma globalnega obdobja.

Sinergija tega rezultira v sedanji kvaliteti obstoja oziroma življenja. Realnost tega so spreminjajoče se kvalitete okolja ali življenskih pogojev v biosferi. V resnici sta se biosfera in življensko okolje Zemlje stalno spreminjala, vendar sta bila zadnjih 12.000 let nekako uravnotežena in primerna za življenje ljudi. Spremembe zadnjih desetletij in pričakovanja v prihodnosti znajo postati manj primerna za življenje ljudi.

Narava planeta Zemlja se ohranja in vzdržuje že več kot 4.6 milijard let s številnimi vzponi in padci glede na potrebno kvaliteto življenskih pogojev »žive narave« in ljudi. Še pred antično dobo so ljudje začeli ustvarjati svoj eko sistem. Tako so nastale številne mestne civilizacije, ki so se razvijale, cvetele in na koncu propadle. Vzemimo primer Babilona.

Babilonci so lepo živeli samo toliko časa, kolikor časa so imeli primerne okoljske pogoje. Kmalu po tem, ko so se okoljski pogoji poslabšali, padla je rodovitost kmetijskih površin in posledično prihaja do pomankanja hrane ter lakote, Babilon

postane zgodovina. Ta zgodba se ponavlja in ponavlja, samo z drugimi udeleženci: Velikonočni otoki, stari Grki, Rimljani, pa vse do današnjega časa.

Koncem 20. stoletja se je kvaliteta okolja začela močneje spreminjati in s prehodom v tretje tisočletje našega časa se stvari slabšajo. Mislim, da je to ista zgodba, samo tokrat gre za globalno človeško skupnost.

Naravni sistem planeta Zemlja uporablja vse svoje sistemske kvalitete in kvantitete ter prednosti sodelovanja s sončnim sistemom za potrebe svojega obstoja in zagotavljanja življenjskih pogojev za »živo naravo« in človeštvo ter dela v smislu **medsebojne odvisnosti, medsebojnega delovanja in sodelovanja** celotne energije, materije, informacij, svetlobe in drugih žarkov, delcev in še nepoznanih vsebin narave, ki jih ima na razpolago.

Mislim, da ne smemo pozabiti, da nam ob vsej svoji tehnologiji, znanju in izkušnjah ni dano, da bi spreminjali življenjske pogoje celotnega sistema Zemlje, temveč se jim še vedno moramo tako kot druga živa narava primerno prilagoditi.

Zato mislim, da je pomembno, da raziščemo nam še nepoznane dele narave Zemlje in delovanja zemeljskega sistema, ki je v neprestanem delovanju 24 ur na dan, in to že več kot 4.6 milijard let. Šele takrat bomo dosegli možnost pravilnega odnosa človeške skupnosti (vseh nas) do narave planeta Zemlja, kar je eden od predpogojev obstoja vseh nas.

Biosfera planeta Zemlja ni naše igrišče in še manj naša lastnina. Ravno obratno, človeška skupnost je samo ena od civilizacij v »živi naravi« Zemlje. Poleg tega ima človeška skupnost življenjski prostor na kopenskem okoljskem sistemu, ki je najmanjši od treh – kopno, voda in zrak okoljskih sistemov.

Zadnjih 200 let po industrijski dobi do globalizacijskega časa se sožitje naše civilizacije in narave planeta zemlja ne dogaja v sodelovanju, ampak si močno nasprotujeta. Še posebej, če pomislimo, kaj vse odlagamo v naše okolje.

Od začetka 20. stoletja pa do danes smo v naše okolje odložili velike količine radioaktivnih snovi, neznane (več kot 500.000 različne velikosti kosov) količine odpada po planetarnih raziskavah in aktivnostih človeštva v zemeljski orbiti, za katere niti ne vemo, kako bi jih uredili oziroma pospravili, nešteto novih sintetičnih kemijskih spojin, številne nove genetske strukture tako rastlinskega, kakor tudi živalskega sveta. Z več kot milijardo eksplozivnih motorjev dan za dnem črpamo strup v lastni zrak, ki nam zagotavlja obstoj (če koncentracija kisika pade pod 8 %, bo večina živih bitij sedanjega časa nehala obstojati). Globalno segrevanje, uničevanje ozonskega zaščitnega plašča, da ne omenjamo energetike,

plastike, smeti, onesnaženja pitnih vodnih virov itd so posledice človekove dejavnosti.

Delovanje naše civilizacije se lahko prikaže tudi na drug način. Prve naselbine so nastajale pred okrog 14.000 let in so bile posledica izboljšanja življenjskih pogojev ter družbenega življenja ljudi tistega časa. Prve naselbine na območju Evrope so nastajale na močvirnih območjih iz varnostnih vzrokov in so imele do 10.000 ljudi. Nastale so, ker se je z delovanjem sistema klimatskih sprememb med 60.000 in 16.000 leti pred našim štetjem končevala zadnja ledena doba. Tako so boljši življenjski pogoji omogočili razvoj človeške skupnosti v Evropi in drugod. Od takrat pa do danes se življenjski pogoji v biosferi niso veliko spreminjali. Nihanja so obstojala, vendar sta se »živa narava« in človeška skupnost temu sprotno prilagajali.

S povečanjem števila ljudi, ki je zadnja desetletja eksplozivno, se povečuje količina in vpliv izpustov ter odpadkov globalne človeške skupnosti v biosfero ter črpanja surovin iz te. Mislim, da negativno delovanje odpada celotne civilizacije postaja čedalje bolj obremenilno za biosfero Zemlje. Poleg tega nihče točno ne ve, katere vse sisteme v naravi smo prizadeli in kako bodo isti v novonastalih pogojih delovali. Če govorimo o kvaliteti vode, hrane in zraka, pa mislim, da se slabša tako količinsko, kot tudi po vsebini.

Sistem klimatskih sprememb ima kot eden od sistemov v biosferi planeta Zemlja vsekakor večji pomen, kot je človeštvo mislilo ali misli. V resnici sistem klimatskih sprememb **omogoča, zagotavlja, vzdržuje, in ohranja** življenske pogoje, ki omogočajo obstoj »žive narave« in globalne človeške skupnosti v biosferi Zemlje.

»Živa narava« pa predstavlja moderatorja pogojev v biosferi.

Ljudje bi morali razumeti, da planet Zemlja ni v celoti domovanje naše civilizacije, ampak je to samo del planeta – biosfera. Ta je samo manjši del celotnega planetarnega sistema. Posledično spreminjanje pogojev v sistemu biosfere prizadeva le njo samo, planet Zemlja se še naprej vrti, tako kot prej.

Sedanje stanje biosfere planeta Zemlja, življenjskih pogojev, dnevnega dogajanja in življenja ljudi globalne človeške skupnosti ter ostalih živih bitij nakazuje na znake stresa. Ta pa je posledica naporov prilagajanja na nove in spreminjajoče se življenske pogoje v biosferi Zemlje. Pri tem se moramo zavedati, da so spremembe posledica delovanja sistema klimatskih sprememb.

Po šestdesetih letih 20. stoletja postajajo spremenjeni pogoji življenja v biosferi Zemlje bolj izraziti, kot če bi bile to samo ciklične spremembe v sončnem in zemeljskem sistemu. Večinoma so to spremembe v vremenskih vzorcih. Najbolj pomembna je sprememba v ozonskem zaščitnem plašču, ki pod vplivom delovanja prostih klorovih ionov prihaja v stanje zmanjševanja zaščitnega delovanja. To je posledica sproščanja klorovih ionov iz klor-fluoro-vodikov (CFC-ji), inoviranih in komercialno uporabljenih v naši družbi s samo enim osnovnim ciljem POVEČATI PRIDELAVO DENARJA ZA LASTNIKE KAPITALA. Torej CFC-je smo ljudje izdelali in jih z uporabo sprostili v biosfero ter si tako začeli rezati vejo, na kateri sedimo.

S prihodom tretjega tisočletja klimatske spremembe postajajo pomembnejše. Svet politike in znanosti se začena deliti na dve vidni frakciji:

- prvi zagovarjajo teorijo odgovornosti ljudi za te spremembe in imajo najmočnejše zagovornike med Mednarodnim panelom za klimatske spremembe, Združenimi narodi in nacionalnimi političnimi elitami razvitih ter manj razvitih dežel sveta. Tako so si naredili pomen uradne verzije klimatskih sprememb, ki jo s pridom uporabljajo za dodatno zbiranje denarja, s katerim pokrivajo samo svoje potrebe. Plačniki pa so seveda vsi ljudje.
- med drugimi, ki zagovarjajo vzroke klimatskih sprememb kot naravne pojave cikličnega izvora zaradi delovanja sonca in zemlje, se nahajajo znana imena znanosti in družbe. To je veliko manjša skupina znanstvenikov in modrecev.

Obe skupini osredotočata moči na ugotavljanje stanja in medsebojno kritiko. Pozitivnih rezultatov NI. Edini uspeh so priprava, podpis in uresničevanje Montrealskih protokolov, ki so ustavili, zmanjšali ali pomagali, da se zmanjša proizvodnja in uporaba CFC-jev. Če človeštvo ne bi zavrlo uporabe CFC-jev, bi imeli veliko slabše življenske pogoje od sedanjih.

Ob koncu 20. stoletja in v začetku tretjega milenija sem samostojno deloval kot raziskovalec, vendar v sodelovanju s številnimi strokovnjaki iz vseh delov človeške globalne družbe. Zbiram podatke o delovanju klimatskih sprememb, spremljam znanstveno delo in družbena gibanja v povezavi s spremembami globalne družbe. Moje osnovno znanstveno orodje je sistemska teorija, sistemsko razmišljanje, analiza in sinteza ter podatki. Po 20 letih znanstveno raziskovalnega dela sem v sodelovanju z danes že pokojnim - prof. dr. Rashmijem Mayurjem, in zaslužnim prof. dr. Matjažem Mulejem iz Univerze v Mariboru ter soavtorji objavil rezultate naših raziskav v knjigi »System

Thinking and Climate Change System (Against a big »Tragedy of the Commons« of all of us)«. Na žalost je knjiga samo v angleškem jeziku, mehke platnice, 303 strani papirne verzije ter digitalna oblika CD, ISBN 961-236-380-3 2002. To je bila naša prva knjiga z vsebino o sistemski strukturi narave, sistemu klimatskih sprememb in vplivih na človeško lokalno in globalno skupnost. Pred tem smo imeli na te teme številne prezentacije po vsem svetu, večinoma na znanstvenih konferencah.

Sledili sta informacijska teorija narave leta 2006 in okoljska teorija narave leta 2009. Te tri aplikacije sistemske teorije v mojih raziskavah so bile osnova za moje nominacije za Nobelove nagrade. Prvič sem bil nominiran iz fizike leta 2003 (sistem klimatskih sprememb), drugič leta 2007 (informacijska teorija narave) in tretjič leta 2009 (okoljska teorija narave) za Nobelovo nagrado za leto 2010. Leta 2011 prvega maja sem zaključil knjigo »The Principia Nature – The Nature and Homo sapiens Global Community« ali »Osnove narave – narava in Homo sapiens svetovna skupnost«, mehke platnice, tiskana knjiga in CD, T Ecimovic, ISBN 978-961-92786-7-3, za katero so me nominirali četrtič za Nobelovo nagrado iz fizike v letu 2012. Vse te raziskave vodijo v smeri spoznavanja narave in družbe ter odpiranju trajne sonaravne prihodnosti človešta.

Namreč sem zagovornik iskanja rešitev in ne samo kritiziranja. Rešitve pa zahtevajo znanje in njegovo aplikacijo.

V mojih raziskavah ima filozofija pomen iskanja znanja in razumevanja narave, veselja in življenja. Menim, da je okoljska teorija narave začetek iskanja osnov narave, ki se začne z okoljem v smislu **»osnovnega okolja narave«**. **Tako je veselje ali kozmos izhodišče obstoja narave oziroma osnovno okolje narave.**

Predstavil bi rad dve opazovalni raziskavi in sicer: **teorijo okolja narave in informacijsko teorijo narave.**

Lokalne ali krajevne skupnosti, ki so ena od osnovnih oblik življenja ljudi, predstavljajo nešteto oblik individualnih življenjskih vsebin in načinov življenja posameznikov ter družin. Večina vsebin izhaja iz porekla ljudi, ki živijo v krajevni skupnosti. Ostala določila so značilnosti narave in okolja, znotraj katerih se nahaja krajevna skupnost. Tem sledijo geografske, biološke, fizične, kemijske in zgodovinske vsebine, značilne za krajevno skupnost. Skupne vsebine in družba so določene z dogodki, ki si sledijo dan za dnem, in življenja ljudi v krajevni skupnosti. Vsi mi živimo v krajevni skupnosti, vendar zelo malo razumemo individualnost te. Nepregledna množica krajevnih skupnosti na Zemlji predstavlja nešteto množico individualnih oblik skupnega življenja ljudi. Poleg družine v

ožjem in širšem pomenu je krajevna skupnost še edina značilnost sedanjega življenja ljudi v biosferi planeta Zemlja.

Ni težko opaziti podobnosti med zvezdami, planeti, galaksijami in ostalimi oblikami energije in materije v naravi z zgoraj opisanimi oblikami življenja ljudi in vesoljem. Tako kot redko razumemo individualnost krajevnih skupnosti, tako še manj lahko, ali sploh ne, razumemo individualnosti energije in materije, galaksij, zvezd in njihovih planetov, planeta Zemlja ter samega vesolja. Razumevanje otežkoča nepreštevna množica planetov v sosesčini zvezdnega sistema Sonca v naši galaksiji. Za še težje dojetje doprinese še nepreštevnije število galaksij, zvezd in planetov ter energije in materije celotnega vesolja. Da to še bolj zapletemo, naj dodam, da je to, kar mi razumemo kot VESOLJE, samo zelo majhen delček celotnega Vesolja.

Narava, poreklo Sonca in Zemlje, življenja na Zemlji ter nas samih LJUDI predstavlja delček skupne celote, ki jo imenujemo NARAVA. Mislim, da ni mogoče odgovoriti na vsa vprašanja o naravi. Toda ravno tako mislim, da na nekatera vprašanja moramo poiskati odgovore za dobrobit filozofije in razumevanja življenja ter celotnega okolja, v katerem se nahajamo. Sedanja znanost potrebuje evolutivni razvoj, da bi imela možnost odgovoriti na številna vprašanja o naravi. Zaradi tega sem v to predstavitev mojih raziskav vključil teorijo okolja narave, informacijsko teorijo narave in sistem klimatskih sprememb. Postali naj bi del osnov za napredek filozofije, življenja, in znanosti v prihodnje. Moj končni cilj je trajnostna sonaravna prihodnost naših zanamcev.

Informacijska teorija narave je bila objavljena v moji knjigi »The Information Theory of the Nature, and« v letu 2006, mehke platnice 208 strani papirne verzije knjige ter digitalna oblika CD-ja, ISBN 961-91826-1-8. Sedaj bi rad predstavil moje, pred kratkim zaključene raziskave okoljske teorije narave, ki odpirajo nove horizonte za raziskave in razumevanje filozofije in znanja o naravi. V resnici je to teorija, ki postavlja okolje kot osnovo narave, oziroma njenega obstoja in tako odpira možnosti za nove raziskave ter spoznanja o naravi.

Okoljska teorija narave postavlja okolje kot predpogoj ali osnovo za obstoj česarkoli. »Osnovno okolje« narave je vesolje ali kozmos. Narava obstaja znotraj osnovnega okolja v neštetih oblikah, dimenzijah in vsebinah celotne energije, materije, informacij, sil, svetlobnih in drugih žarkov, atomov in delcev materije ter ostalih še nepoznanih vsebinah narave. ***Medsebojna odvisnost, medsebojno delovanje in sodelovanje*** vseh teh je narava. Začetek ali konec osnovnega okolja ne obstaja, temveč je ***»trajnostno nadaljevanje«*** narave vzrok vseh dogodkov, sprememb, transformacij in tranzicij, vseh vsebin narave. Osnovno okolje narave (vesolje ali kozmos) je potrebno korektno definirati. Iz sistemskega razmišljanja

izhaja del tega, kar določa trajnostno nadaljevanje kot osnovo obstoja naravnega okolja in narave same, torej nima začetka ali konca, temveč je v ospredju **trajnostno nadaljevanje narave**¹⁵.

Sedanje zmožnosti ljudi, filozofije in znanja ne omogočajo enostavnega razumevanja razsežnosti osnovnega okolja narave vesolja ali kozmosa. Sedanje znanstvene metode in tehnike ne omogočajo ugotavljanja razsežnosti vesolja. Imamo pa znanje in tehniko, ki nam omogočata formalno in ne vsebinsko definiranje soseščine Zemlje, Sonca, naše galaksije in vesoljske soseščine. Naše zmogljivosti so limitirane s tehniko in metodami raziskav. Za razumevanje dimenzionalnosti vesolja in narave imamo tudi limitirane možnosti sedanjega znanstvenega jezika matematike, ki naj bi doživel prenovu, potrebno za raziskave v prihodnosti. Zelo uspešno smo spoznali veliki pok, črne luknje, vidno in nevidno materijo, delce, teorije strun in druge briljantne dosežke vrhunskih raziskovalcev do sedaj, vendar nam ni bilo dano narediti prave definicije osnovnega okolja narave – vesolja ali kozmosa.

S postavitvijo »trajnostnega nadaljevanja« v osrčje znanja o naravi se odpirajo nove možnosti za spoznavanje filozofije in resnice.

Tako imamo sedaj osnovno okolje in trajnostno nadaljevanje, imamo medsebojno odvisnost, medsebojno delovanje in sodelovanje vse energije, materije, informacij, dimenzij, svetlobe in drugih žarkov, sil, delcev in še nepoznanih vsebin narave. Mislim, da sedaj rabimo definicije oziroma odgovore na nekatera vprašanja, kot jih recimo povzema informacijska teorija narave.

Sedanje razumevanje narave je posledica evolucije človeštva in je staro, kot je staro človeštvo okrog: 200.000 let. Prej sem omenil knjigo o informacijski teoriji narave in mislim, da sem razumljivo podal okoljsko teorijo narave. Novela raziskav ob informacijski teoriji narave je bila raziskava besede in pomena informacije. Sistemsko razmišljanje, filozofija in znanje nam omogočajo predstavitev informacije kot sistema/spleta lastnosti, količin, kvalitete, odnosov, navodil in še česa: vse energije, materije, informacij, svetlobe in ostalih žarkov, sil, delcev in dimenzij ter še nepoznanih vsebin narave pod predpostavko medsebojnih odvisnosti, medsebojnih delovanj in sodelovanja. Vse to skupaj je narava ali sistem narave.

Mislim, da se ob pretvorbi materije in energije istočasno oblikuje tudi osnovna informacija, ki se preoblikuje simultano ter glede na novo nastale vsebine večinoma iz okolja, v katerem se pretvorba dogaja. Nova informacija materije ali energije je podobna genetskemu kodu v »živi naravi«, in je definicija kvalitete,

¹⁵ »Trajnostno nadaljevanje narave« ali po angleško »continuum« je pomembna novela te prezentacije.

kvantitete, možnosti in sposobnosti nadaljnega sodelovanja, delovanja in odvisnosti ter evolucije. Nova informacija nastaja simultano ob pretvorbi, ki se v razmerah sistemskega ozadja narave lahko razume kot stalno spreminjajoča se skladno s spremembami vsebine in okolja. Tako je omogočena osnovna funkcija narave - trajnostno nadaljevanje. S trajnostnim nadaljevanjem se dograjujejo vsebine in kvalitete sistema narave.

Pomembno je sistemsko ozadje, systemske/celostne vsebine sistema narave.

Sistem narave je najbolj sestavljen/zapleten sistem/celota sploh, je sistem, ki naj bi ga razumeli kot sestavljeno vsebino in ne kot mentalno sliko v možganih živih bitij.

To je še bolj pomembno, kadar razmišljamo o resničnem poteku dogodkov ali operacijskih lastnostih sistema. V tem se namreč nahaja osnova znanja o sistemskih vsebinah.

Tako prihaja v ospredje delovanja sistema njegova stabilnost.

Vsekakor je za stabilnost sistema potrebna stabilnost vseh podsistemov znotraj opazovanega sistema/celote/enote ter stabilnost odnosov opazovanega sistema z zunanjimi oziroma eksternimi sistemi.

Kadarkoli se katerikoli interni podsystem v operacijskem smislu odmakne od običajnega delovanja, pride do spremembe delovanja celotnega sistema.

Poleg tega se pri spremembah eksternih sistemov ravno tako izgubi stabilnost opazovanega sistema.

Za moja razmišljanja je bila pomembna ugotovitev, da se takrat, kadar opazovani sistem izgubi stabilnost, dogajajo nepredvidljive vsebine. Tako ni mogoče predvideti, v katero smer se bo podal sistem, ki je iz kateregakoli vzroka izgubil stabilnost.

Na primer: po velikem poku (Hawking), ki je bil dogodek, ki je povzročil oblikovanje našega dela vesolja, je prišlo do »velikega« (samo relativno) preoblikovanja energije in materije. Tako so nastale zvezde in galaksije ter naša zvezda Sonce. Sonce je evoluiralo planete in ostale dele sončevega sistema. Istočasno s preoblikovanjem se je simultano problikovala in nastajala informacija, ki omogoča sistemsko trajnostno nadaljevanje celotnega ali posameznih delov sistema in tako naprej.

Mislim, da se informacija preoblikuje glede na značilnosti okolja, v katerem se dogaja preoblikovanje, ter značilnostih udeleženih vsebin. Ob tem se tudi okoljske značilnosti spreminjajo. Končno, pred kakimi 4.560.000.000 leti je zvezda Sonce oblikovala svoj planetni sistem in naš planet Zemljo. Na ta način ima vsak del »velikega« sistema zvezde Sonce svojo informacijo, ki omogoča trajnostno nadaljevanje. Mislim, da imamo na ta način nove možnosti raziskav vsebine sistema narave.

Z namenom, da bi lahko pripeljal to diskusijo do konca, mislim, da rabimo diskusijo o času. Poskusil bom podati kratko diskusijo o času.

»Čas« je dimenzija človeške imaginacije, ki je nastala v prazgodovini človeštva. Mi ljudje imamo bogato zgodovino uporabe časa. V praksi vsakodnevnega življenja bi si bilo težko zamisliti življenje brez uporabe časa. Tudi v filozofiji in znanosti ima čas pomembno mesto.

Z opazovanjem narave lahko ugotovimo, da narava nima pojma časa za svojo dimenzijo. Za nas ljudi, ki smo vajeni uporabe dimenzije časa, je videti, kot da bi si narava vzela toliko časa, kolikor ga potrebuje.

Trajnostno preoblikovanje poteka in narava se nahaja v sedanjosti kot edini dimenziji.

Narava je vedno in samo v sedanjosti.

Glede na sistemsko ozadje narave se dogajanja nahajajo v eni možni dimenziji – večdimenzijski evoluciji naprej. Smer evolucije ni predvidljiva – se dogaja.

Mi ljudje lahko raziskujemo, ali se učimo o naši preteklosti in preteklosti nam dosegljive narave, lahko opazujemo sedanjost, ne moremo pa predvideti prihodnosti. Prihodnosti ni mogoče predvideti – se dogodi.

Mislim, da je »čas« imaginarna dimenzija naše človeške civilizacije, ki je zelo uporabna za naš način življenja, razmišljanja, diskusij, raziskav itd.

Narava nima dimenzije »časa«. Dogajanja v naravi omogočajo informacije, medsebojno delovanje, medsebojna odvisnost in sodelovanje vse energije, materije, informacij, dimenzij, svetlobe in drugih žarkov, sil, delcev in nam še neznanih vsebin narave ter se nahaja samo v sedanjosti.

Sistemske kvalitete in ozadja ter človeško razumevanje na osnovah potrebno in zadosti celostne vsebine pristopa ljudi (Mulej M., Kajzer S. 1998, bazirano na

konceptu »dialektičnega sistema« kot omrežja vseh potrebnih gledišč po Muleju M., 1974) omogočajo sistemske kvalitete in okolje, znotraj katerega je potrebna celostna vsebina in celovitost narave obstaja v sedanjosti. Ta je mogoča (za naše razumevanje) ali ne. Vsekakor je to trajnostno nadaljevanje, če mi to hočemo ali ne.

Okoljske definicije:

1. **Osnovno okolje** (vesolje ali kozmos) je okolje, znotraj katerega narava obstaja kot **trajnostno nadaljevanje** vse energije, materije, informacij, svetlobe in ostalih žarkov, delcev, dimenzij, sil ter nam še nepoznanih vsebin narave. Osnovno okolje (vesolje ali kozmos) nima začetka ali konca, ampak vsebuje neštete oblike trajnostnega nadaljevanja energije, materije in informacij, transformacij, dimenzij in sistemov ter je samo sistem ali narava.
2. Znotraj osnovnega okolja (vesolja ali kozmosa) se nahajajo številne oblike energije, materije in informacij, večjih in manjših rasežnosti, kot sistemi oziroma spleti zvezd, galaksij in drugih. Med njimi so posamezne zvezde take, kot je naša zvezda Sonce.
3. Osnovno okolje (vesolje ali kozmos) kot sistem/splet/celota omogoča medsebojno delovanje, medsebojno odvisnost in sodelovanje vse energije, materije, informacij, svetlobe in drugih žarkov, delcev, dimenzij, sil in še nam neznanih vsebin narave. Posledično ima vsak ali posamezen sistem, ki ga opazujemo - veliki ali mali pok, vidno ali nevidno materijo, črne luknje, galaksije, zvezdne sisteme ter vse ostale oblike sistemov znotraj osnovnega okolja - svoje vsebine ali značilnosti, ki so njihove in so ločljive.
4. Okolje zvezdnega sistema je posamezna zvezda s svojim notranjim in zunanjim okoljem ali sistemi.
5. Okolje posameznega planeta je del okolja sistema posamezne zvezde in ima svoje notranje in zunanje okolje ali sisteme.
6. Okolje posamezne zvezde Sonca je del okolja naše galaksije, ki vsebuje 100.000.000.000 in več zvezd in ostalih oblik sistemov energije in materije. Vse oblike se gibajo kot vrtavka in cirkularno okrog središčnih sistemov vidne ali nevidne materije ali energije. Glede na medsebojno odvisnost, medsebojno delovanje in sodelovanje se zvezdni sistem Sonca vrti kot vrtavka in s hitrostjo okrog 800.000 kilometrov na uro okrog središča naše galaksije. Krožno gibanje je osnovna fizikalna lastnost vseh velikih in manjših sistemov materije in energije znotraj narave.
7. Okolje planeta Zemlja je eno od osmih planetarnih okolij sončnega sistema in je edino okolje planeta, ki ima okoljske pogoje primerne za

- pojav »žive narave«. Zemljina biosfera ima tri osnovna okolja: kopno, morja in oceane ter atmosfero.
8. »Živa narava« okolja planeta Zemlja oziroma biosfera vsebuje ogromno število živih bitij, združb in civilizacij, med katerimi je tudi naša civilizacija *Homo sapiens*. Vse skupaj si delijo okolje biosfere, ki je majhen del sistema okolja planeta Zemlja oziroma površja kopenskega, celotnega vodnega in nižjih delov atmosferskega okolja. Po sistemski vsebini in delovanju predstavlja moderatorja življenjskih in ostalih pogojev v biosferi.
 9. Naša človeška civilizacija ima svoje globalno okolje različnih območij in značilnosti. V tretjem tisočletju prevladujejo mesta, več milijonska in manjša mestna okolja, ki jih je ustvaril človek. Poleg teh imamo še posamezna območja različnih dejavnosti, kot so: kmetijstvo, gozdarstvo, industrija, šolstvo, šport, zdravstvo, varovanje, obramba in vojska, transport in transportna sredstva in druga. V letu 2007 je bilo za potrebe človekovega življenjskega okolja na območju evropske skupnosti 17 % celotnega območja zasedeno in odvzeto naravi in naravnim procesom.
 10. Življenski prostor živih bitij lahko delimo na notranji in zunanji. Tipično notranje okolje je na primer sistem krvi in ožilja človeka, v katerem se nahajajo krvna plazma, celice in ostale vsebine. Zunanje človekovo okolje tvorijo družina, stanovanjski prostor, lokalna skupnost, itd. Vendar vse to so le deli celotnega internega okolja biosfere.
 11. Okolja, ustvarjena s človeško roko, imajo ravno tako notranja in zunanja okolja. Na primer, avtomobili imajo eksplozivni motor kot del notranjega okolja in ceste ter parkirišča kot del zunanjega okolja.

V uporabi je veliko različnih besed in pojmov o okolju, ki izhajajo iz vsebine ali oblike okolja. Zato mislim, da bi bilo potrebno te uskladiti ali natančneje definirati.

Mislim, da je na tem mestu prav, da se dotaknem pojma okoljskih ved ali znanosti. Mislim, da bi bilo najbolj primerno, da je osnovna okoljska znanost definirana v povezavi z osnovami narave: osnovnim okoljem in ostalimi pojavi, ki mu sledijo. Tako naj bi se knjiga filozofije fizike začela z osnovnim okoljem, okoljskimi vedami in vesoljem oziroma kozmosom.

Tako tukaj priporočam naslednje:

1. Naj se pretehta pravilnost uporabe sedanjih pojmov v povezavi z okoljem.
2. Uvajanje sistemskega razmišljanja pri uporabi pojmov okolja.
3. Uvajanje okoljskih znanosti kot del pristopa k znanstvenemu delu naše civilizacije pri raziskavah osnovnih izhodišč narave.

4. Uporabo sistemskega razmišljanja kot raziskovalnega orodja. Mislim, da bi bila primerna skupna uporaba sistemske teorije s potrebno in zadosti celostno vsebino, kot je dialektična teorija sistemov prof. dr. (ekonomije) in dr. (upravljanja) Matjaža Muleja pri sistemskih teorijah o naravi, kot so teorije kompleksnosti, kaosa in druge, ki bi omogočile potrebno celovitost razumevanja, definiranja in preciznosti elaboracije po delih in glediščih.

Vendar, vrnimo se na osnovno temo - filozofija trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva.

Človeška globalna skupnost je sestavljena iz zapletenih odnosov, sistemov in značilnosti, ki jih lahko povzamem na naslednji način:

- človeško okolje oziroma človeška eko sfera, ki nima veliko skupnega z ostalo živo naravo,
- »Homo urbanus«¹⁶ oziroma mestni človek, ki bo dosegel po predvidevanjih vrhunec po številu pripadnikov oziroma okrog 80 % od celotne človeške populacije že v letu 2035. V istem mestnem okolju se nahaja še Homo slumus¹⁷. Okolje mestnih ljudi so večmilijonska mesta, megapolisi in ostala mesta, ki po življenjskih pogojih predstavljajo neprimerna okolja za življenje. Tako sinergistično delovanje med živimi bitji in okoljem omogoča procese prilagajanja, ki še naprej oddaljujejo človeško svetovno skupnost od biosfere Zemlje,
- Etika/moralnost, znanje, šolstvo, vzgoja, življenske navade, življenska modrost in še kaj se primerno okolju spreminjajo. Nastajajo nove vsebine, ki so v resnici primerne človeškemu okolju in so kot take drugačne ali si celo nasprotujejo z »živo naravo« biosfere. Pojavljajo se nove tehnologije in tehnična znanja, ki lahko celo ogrozijo celotno svetovno skupnost. Prihaja do nuklearnih znanj in tehnologij, za katere bi bilo najbolje, da so ostale zaklenjene za laboratorijskimi vrati. Po letu 1900 in do danes je človek onesnažil biosfero za naslednjih 2.000.000 let in več z dodatnimi nuklearnimi radiacijami. Sledi več-milijonska množica – nihče več ne ve koliko – sintetičnih kemičnih spojin, ki v sinergiji med seboj in z naravnimi vsebinami biosfere lahko prizadanejo katerikoli pomemben ali manj pomemben sistem v biosferi. To se je že zgodilo! CFC-ji so začeli proces zmanjševanja delovanja ozonskega plašča. PCB-ji se nahajajo na široko raspršeni v biosferi in lahko kadarkoli spremenijo številne genetske strukture, itd. Še do danes, se zaradi navideznega pomankanja finančne koristi nič ne dela na tem področju v smislu spoznavanja nevarnosti in

¹⁶ »Homo urbanus«: fiktivna definicija ljudi, ki živijo v mestih. Po etiki, odnosih, življenjskih navadah in vsebini dela se močno razlikujejo od človeka recimo pred 200 leti.

¹⁷ »Homo slumus«: termin odgovarja pojavu ljudi v barakarskih naseljih velemestij in postaja čedalje bolj pomembna sestavina mest. Danes se računa, da je Homo slumus presegel že dve milijardi posameznikov.

možnosti preprečitve istih. Pojavili so se genetsko spremenjeni organizmi in proizvodi, za katere ni strokovnjaka v sedanjí človeški skupnosti, ki bi lahko približno vedel, kakšno bo njihovo dolgoročno delovanje. Naj se naši znanjci ukvarjajo s tem problemom. Omenim naj še pospeševalnike delcev, nanotehnologije, komunikacijske tehnologije, več kot 500.000 odpadkov v orbiti planeta Zemlja, svetovni splet in še kaj,

- položaj in vloga denarja sta dosegla svetovni vrh s prehodom denarja od pomočnika ljudi do monstruoznega gospodarja človeštva, kar je danes.

Mislim, da je potrebna prenova vseh vsebin življenja sedanje človeške skupnosti. To bi bilo potrebno doseči v tretjem mileniumu, če hočemo omogočiti nadaljevanje človeške skupnosti na Zemlji.

Človeška skupnost ima v biosferi skupnega neprijatelja ali sovražnika – sistem klimatskih sprememb.

Še do nedavnega je ta bil podporni steber življenja, vendar prehajamo v nove čase in tem se sistem klimatskih sprememb prilagaja, če hočemo mi ali ne. Veliko tega je bilo povedano v knjigi: "Our Common Enemy (The Climate Change System Threat)", Ećimović, in ostali, 2006.

Mislim, da je najbolj pomembna vsebina to, da se človeštvo lahko združi v skupni potrebi za učinkovitim prilagajanjem do tega skupnega neprijatelja¹⁸.

Narava in naša civilizacija imata zapletene odnose še posebej pri našem razumevanju vsebin narave. Velika odkritja in raziskave v preteklosti in sedanjosti so pripomogle k razumevanju narave in upam, da se bo to v prihodnosti še dopolnjevalo. Gledano iz sedanje perspektive izgledata naše razumevanje narave in narava sama kot, da sta na različnih obalah iste reke.

Mislim, da je dosedanja diskusija opravila svoje, da lahko ugotavljamo razliko med sedanjim znanjem in znanjem, ki ga bo potrebovala človeška skupnost v prihodnje.

In

Življenje in obstoj moderne človeške družbe je soodvisen z življenjskimi pogoji, ki jih omogočata narava in njen integralni del sistem klimatskih sprememb.

¹⁸ Vzeto iz vsebine eksekutivnega pregleda komplementarne knjige: »Our Common Enemy (The Climate Change System Threat)«, Ećimović, Amerasinghe, Breki, Shankaranarayana, Chumakov, Haw, Wilderer, and Martin, 2006, ISBN 961-91826-0-X, lahko se najde na: www.institut-climatechange.si

Narava, vesolje, kozmos, naša galaksija, sončni sistem, naš planet Zemlja, biosfera, klima in sistem klimatskih sprememb niso enostavni sistemi (mentalne predstave, vsebine ali procesi), ampak so zelo zapleteni.

Sistem klimatskih sprememb z lastnim obstojem/delovanjem omogoča, zagotavlja, vzdržuje in ohranja življenske pogoje v biosferi Zemlje. Vsebine sistema klimatskih sprememb so po poreklu naravnega izvora ali povzročene s strani človeške skupnosti. Obe zvrsti vsebin lahko spremenita potek dogodkov/delovanja sistema, in so lahko po človeških kriterijih pozitivne ali negativne.

Filozofija trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva je iskanje znanja in razumevanja narave ter pomena vesolja in življenja.

Vse moje raziskave in znanje ter raziskave skupaj s sodelavci nakazujejo, da je harmonija človeške skupnosti z biosfero Zemlje edini način, za obstoj človeštva na Zemlji. To je moja vizija trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva.

Za prihodnost potrebujemo skupno delo vseh ljudi človeške skupnosti, ker vem, da z nobeno količino denarja ni mogoče kupiti prihodnosti. Naše osnovno sredstvo ni denar, ampak delo nas samih.

Predlagam, da se vrnemo nekoliko nazaj pa do sedanjosti in pogledamo dogajanja v drugi polovici dvajsetega stoletja.

Razmišljanja, podobna tem v tej prezentaciji, imajo korenine v ozaveščanju človeštva v šestdesetih letih prejšnjega stoletja o potrebni kvaliteti naravnega okolja biosfere, ki so osnova »žive narave« in človeštva na Zemlji. To je čas rojevanja družbene tehnologije, strategije, vizije trajnostnega razvoja.

Začetno ozaveščanje človeštva o prihajajočih težavah je bilo izredno dobro, vendar ni spremenilo kratkoročnih ciljev ljudi. Mislim, da so zapleteni problemi trajnostnega razvoja ali prihodnosti in biosfere Zemlje veliko bolj kompleksni, kot so mislili ljudje ob koncu dvajsetega stoletja.

Prvi del pojma »trajnostni razvoj« – »trajnostno, sonaravno« ima pojmovno večjo vrednost za prihodnost človeštva. Drugi del »razvoj« je pojmovno vezan na indusatrijsko revolucijo, gospodarjenje in poslovanje ter v resnici nima povezave ali pomena za razumevanje narave.

Kadar uporabljamo termin »razvoj«, mislimo na proizvod, tehnologijo, delovni proces, sisteme kot proizvode človeštva (avtomobili, letala, čolni, orožja, stroji in ostale podobne vsebine).

»Razvoj« je del človeške družbe poindustrijskega časa. Narava, biosfera ne pozna pojma »razvoj« in nima kakršnega koli razvoja. Narava deluje po vsebinah in v povezavi z **medsebojno odvisnostjo, medsebojnim delovanjem in sodelovanjem**¹⁹ ter se vedno nahaja v sedanjem času.²⁰

Mislim, da sedaj potrebujemo »novi pristop«²¹, ki naj bi omogočil urejanje odnosov človeške skupnosti, uvajanje sistema novih vrednosti, etike, vsebin in mehanizmov, ki naj bi omogočili prehod svetovne človeške skupnosti v trajnostno sonaravno svetovno družbo prihodnosti.

Priporočam, da se koncept, družbena tehnologija, metodologija, vizija trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva uvaja kot harmonična komplementarna koeksistenca človeštva z biosfero Zemlje in narave. Na tej poti naj bi premagali sedanjo izgubljeno povezavo med mestnim prebivalstvom in biosfero zemlje.

Trajnostna sonaravna prihodnost lokalnih skupnosti vodi v trajnostno sonaravno prihodnost človeštva.

Bilo bi enostavno dolgoveziti o »trajnostnem razvoju« kot družbeni tehnologiji/konceptu, vendar to ni namen te prezentacije. Naša naloga je, da omogočimo prehod iz »trajnostnega razvoja« v »trajnostno sonaravno prihodnost« človeštva.

To priporočam kot možnost preživetja človeštva v biosferi Zemlje.

Evolucija od »trajnostnega razvoja« v »trajnostno sonaravno prihodnost« človeštva naj bi bil proces, pri katerem bi sodelovalo celotno prebivalstvo človeške skupnosti. Prilagajanje prihajajočim življenjskim pogojem v biosferi bi sledilo.²² Prehod v trajnostno sonaravno človeštvo prihodnosti je najbolj zapleten cilj, ki si ga lahko zada človeštvo, vendar le v soglasju vseh ljudi svetovne skupnosti.

Mislim, da je prav, da tukaj ponovno navedem kratko definicijo **trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva, ki naj bi bila harmonična komplementarna**

¹⁹ *Interdependence, interaction and co-operation (medsebojna odvisnost, medsebojno delovanje in sodelovanje)* kot stalna gonilna sila narave je obdelana v knjigi »System Thinking and Climate Change System«, prosim pogledajte na: www.institut-climatechange.si.

²⁰ »System Thinking and Climate Change System – Against a big »Tragedy of Commons« of all of us«, 2002, Ećimović. Majur, Mulej in ostali ter »The Information Theory of Nature, and«, 2006, Ećimović, odpirajo razmišljanja za spoznavanje sedanjosti in naše civilizacije v tem prispevku.

²¹ »Novi pristop«, ki izhaja iz potrebe po prestrukturiranju svetovne družbe je delo prof. dr. Slavka Kulića, IOM, iz Zagreba in se še vedno nahaja v znanstvenih krogih ter čaka na uporabo v družbi.

²² Prosim pogledajte knjigo: »Our common Enemy – The Climate Change System Threat« na: www.institut-climatechange.si.

koeksistenca ali sožitje sistema svetovne človeške skupnosti in sistema biosfere planeta Zemlja ali narave.

Izhodišča, delo in rezultati iz vsebine trajnostnega razvoja so prava osnova za prehod iz družbene tehnologije trajnostnega razvoja v družbeni proces v trajnostno sonaravno prihodnost človeštva.

Številne pomembne vsebine so bile omenjene v tej prezentaciji in mislim, da ne smemo prezreti, da še veliko več pomembnih vsebin ni bilo omenjenih.

Vsekakor je pomembno, da spoznamo in ne spregledamo ne enostavnih, ne zapletenih vsebin, ki so v celoti del trajnostne sonaravne prihodnosti.

Ljudje, vrednote, znanje in dediščina človeštva je kot epska pesnitev, ki je bila začeta ob nastanku človeštva in se še danes dograjuje. Tej je zelo podobna narava od osnovnega okolja – vesolja oziroma kozmosa pa nadalje galaksij, osončij in planetov ter vseh ostalih znanih in še neznanih oblik energije in materije.

Tem sledijo vsebine osnovnih delcev, kvarkov, protonov, neutronov, elektronov, teorije relativnosti, informacijske in okoljske teorije narave, strukture atomov in ostalih pomembnih vsebin narave.

Mi ljudje smo del narave, vendar vse premalo je to del našega zavedanja in vedenja v dobi globalizacije in pred njo v obdobju zadnjih sto let.

To so izhodišča, ki so vodila mene in skupino znanstvenikov in raziskovalcev pri predstavitvi deklaracije o trajnostni sonaravni prihodnosti človeštva, ki je bila sprejeta na mednarodnem srečanju v Xiamenu na Kitajskem 25. septembra 2011. Danes, ko končujem to predstavitev, vas s ponosom lahko obvestim, da je deklaracija z volonterskim delom prevedena že v več kot trideset jezikov. Deklaracije se nahajajo na naši domači strani www.institut-climatechange.si. S tem zaključujem posodobitev te prezentacije na začetku leta 2015.

Sistem klimatskih sprememb lahko povzroči, da se življenski pogoji spremenijo toliko, da ne bo mogoč obstoj ljudi v biosferi.

To se je že dogodilo v preteklosti – ledene dobe itd. Zato sem predstavil sistem klimatskih sprememb kot našega skupnega neprijatelja ter trajnostno sonaravno prihodnost človeštva kot mogočo pot za ohranitev naših zanamcev v biosferi Zemlje in

En planet ena vlada je prvo priporočilo. To pomeni od Ustave federacije planeta Zemlja, parlamenta in vlade, ki jo je potrebno predhodo ratificirati, do odpiranja možnosti trajne sonaravne prihodnosti človeške svetovne skupnosti.

Drugo priporočilo je novi pristop k urejanju družbenih odnosov ljudi, ki naj bi upošteval vse dosedanje izkušnje o sožitju ljudi in širše biosfere Zemlje. Med cilji so ustavitev eksplozivne rasti števila ljudi v svetovni skupnosti, upoštevanje potrebnih etičnih osnov, spoštovanja med ljudmi, upoštevanje skupnih zakonov, šolstva in vzgoje, ter z modrim vladanjem omogočiti našim zanamcem trajnostno sonaravno prihodnost v biosferi planeta Zemlja.

In tretje priporočam preusmeritev znanstveno-raziskovalnega dela od inovacij na področju sredstev za množično uničevanje ljudi in orožja, ozko naravnanih marketinških, komercialnih, denarno usmerjenih tehnologij proizvodnje energije, hrane, pitne vode, tehničnih in drugih vsebin v smeri razvoja poznavanja osnovnega okolja – vesolja, narave in nujno potrebnih vsebin za ostvaritev ciljev prehoda svetovne družbe v trajnostno sonaravno svetovno družbo prihodnosti.

V zaključku navajam »Bodi sprememba, katero želiš videti v svetu« (”Be the change you want to see in the world”), Gandhi.

Literatura:

- 0. “System Thinking and Climate Change System (Against a Big “Tragedy of Commons” of all of us)”, Ecimovic, Mayur, Mulej, et al, 2002, ISBN 961-236-380-3**
- 1. “Our Common Enemy (The Climate Change System Threat), Ecimovic, Amerasinghe, Braki, Shankaranarayana, Chumakov, Haw, Wilderer, and Martin, 2006, ISBN 961-91826-0-x**
- 2. “The Information Theory of Nature, and”, Ecimovic. 2006, SEM Institute for climate change, ISBN 961-91826- 1-8**
- 3. “The Sustainable (Development) Future of Mankind”, Ecimovic, Bunzl, Espozito, Flint, Haw, Mulej, Shankaranarayana, Wilderer, Williams, and Udyavar, 2007, ISBN 978-961-91826-2-8 all mentioned books are displayed at www.institut-climatechange.si**
- 3.1. “Sustainable Future, Requisite Holism, and Social Responsibility”, Bozicnik S., Ecimovic T., Mulej M., et al, digital book on sustainable future been number two of the trilogy, 2008, ISBM 978-961-91826-4-2.**
- 3.2. “The Climate Change System Introduction”, Ecimovic T., Mulej M.,**

²³ Vzeto iz priporočil knjige - Our Common Enemy (The Climate Change System Threat).

- English and Slovenian language version, ISBN 978-961-91826-5-9, 2009.
- 3.3. "The Sustainable Future of Mankind III" Ecimovic, Esposito, How, Mulej, et al, digital book, ISBN 978-961-92786-2-8, 2010.
 - 3.4. "The Three Application of the System Thinking", Ecimovic, paper and digital book, ISBN 978-961-92786-0-4, 2010.
 - 3.5. "The Climate Change Introduction", Di Done, Ecimovic, in Canada English, paper and digital booklet, ISBN 978-961-91826-8-0, 2010,
 - 3.6. "Le System de changements climatiques Introduction", Di Done, Ecimovic, in Canada French, paper and digital booklet, ISBN 978-961-92786-5-9, 2010.
 - 3.7. "Zum Klimawandel – Eine wissenschaftliche Einfurung", Hamann, Ecimovic, Mulej, paper and digital booklet, ISBN 978-961-92786-4-2, 2010.
 - 3.8. "Dialectical System Thinking and the Law of Requisite Holism Concerning Innovations", Mulej et al, in print, 2010.
 - 3.9. "The Principia Nature – the Nature and Homo sapiens Global Community", Ecimovic T., 2011, ISBN 978-961-92786-7-3
 - 3.10. »The World Thinkers' Panel on the Sustainable Future of Humankind« the declaration in English ISBN 978-961-93136-1-5 (pdf), Slovenian ISBN 978-961-03136-5-7 (pdf), German ISBN 978-061-93136-2-6 (pdf), Spanish ISBN 978-961-93136-3-3 (pdf), and Arabic ISBN 970-961-93136-4.0 (pdf), digital at www.institut-climatechange.si
 - 3.11. International Collaboration Celebration, Declaration WTP-SFH, Academic and ASRIA Awards Presentation Ceremony 2011, ISSN 2225-9910 9 772225 991005.
 - 3.12. »The Sustainable Future of Humankind IV - Xiamen, China and after« T Ecimovic, R. Haw, et al, digital book displayed at www.institut-climatechange.si ISBN 978-961-93136-6-4, January 2012.
 - 3.13. "The Sustainable Future of Humankind – V, the Action plan", T. Ecimovic, R. Haw et al, digital book, ISBN 978-061-93136-7-1 (pdf), December 2012.
 - 3.14. »Donation of the Knowledge«, digitačl source, Ećimović, 2013, ISBN 978-961-93136-9-5 (pdf).
 - 3.15. »Philosophy of the sustainable development and the sustainable future of humankind – survival of the humanity«, Ećimović, Haw, digital spurce, ISBN 978-961-93453-0-6 (pdf), 2013.
 - 3.16. »Filozofija trajnog razvoja i trajne prirodne budućnosti čovječanstva – borba za opstanak«, Ećimović, Haw, Kondrashin,

Weiler, Busch, Evropski Univerzitet, Brčko, BIH, bilingual booklet, ISBN 978-99955-765-7-8, 2013.

3.17. »The Nature and the Requisite Holism«, digital source, Ećimović, Mulej, ISBN 978-961-92378-3-0 (pdf), 2014.

3.18. »The Anthology 2 – 2001 – 2014, Ećimović, Mulej, ISBN 978-961-92378-4-7 (pdf), 2014.

3.19. »Univerzalna vzgoja in izobraževanje in filozofija trajnostne sonaravne prihodnosti Slovenk in Slovencev«, Ećimović, založil »Mandrač«, Izola, knjižica, 2015.

4. Abadzic, N., The Time of Ecology, 2001.
5. Brown, Lester, R., State of the World, 1993 – 1999.
6. Brown, Lester, R., Eco-Economy, 2001.
7. Brown, Lester, R., The Earth Policy Reader, 2002.
8. Brown, Lester, R., Plan B, 2003.
9. Brown, Lester, R., Outgrowing The Earth, 2004.
10. Brown, Lester, R., Plan B 2.0.
11. Carson, R. (1962). Silent Spring. London: Penguin
12. Climate Action Report – ISBN 0-16-045214-7, Washington USA.
13. Climate Change 2001, Watson at all, IPCC.
14. Climate Change 1995, The Science of Climate Change, Contribution of Working Group 1 to the Second Assessment Report in the IPCC, 1996.
15. EC - European Commission (1996), "Council Directive 96/61/EC of 24 September 1996 Concerning Integrated Pollution Prevention and Control". Official Journal of the European Communities, L 257, pp. 26-40.
16. EC - European Commission (2001b), "Community Guidelines on State Aid for Environmental Protection". Official Journal of the European Communities 2001/C 37/03.
17. The Programme Agriculture - Tourism - Ecology, Ecimovic et al, TJE Centre, Daleas d. o. o. Komenda, Slovenia, Agropharos d. o. o. Hvar, Croatia, six editions in Sl., Cr., Sr., En., from 1989 until 1994,
18. The Prospection of Island Hvar, Ecimovic et al, TJE Centre, Komenda, Slovenia, 1990,
19. The Eco Study of Island Hvar, Ecimovic et al, 1990, Cr., TJE Centre, Komenda, Slovenia, 1990,
20. The Programme Agriculture - Tourism – Ecology, Ecimovic, the article written for International Conference on in the War Destroyed Regions in Iran, University of Teheran, 1991,
21. The Declaration Central Dalmatian Islands Ecology Free Zone, Ecimovic et al, 1991 LA USA,
22. The Communal Waste and The Special Waste, Ecimovic et al, TJE Business research Centre written for The Municipalities of Hvar, Brac, Korcula, Lastovo,

Vis, Kutina, Garesnica and Island Solta from 1990 until 1993, Komenda, Slovenia,

23. The Monitoring, Ecimovic et al, written for The Municipalities of Hvar, Brac, Korcula, Lastovo, Vis, and Island Solta, and land locked communities of Garesnica and Kutina all from Croatia, from 1990 until 1993, TJE Centre, Komenda, Slovenia,

24. The Integral Transport, Ecimovic et al, written for The Municipalities of Hvar, Brac, Korcula, Lastovo, Vis, Garesnica, Kutina and Island Solta, from 1990 until 1993, TJE Centre, Komenda, Slovenia,

25. The Alternative sources of energy, Ecimovic et al, written for The Municipalities of Hvar, Brac, Korcula, Lastovo, Vis, Garesnica, Kutina and Island Solta, from 1990 until 1993, TJE Centre, Komenda, Slovenia,

26. The Organic Agriculture, Ecimovic et al, written for The Municipalities of Hvar, Brac, Korcula, Lastovo, Vis, Garesnica, Kutina and Island Solta, from 1990 until 1993, TJE Centre, Komenda, Slovenia,

27. The Prospection of Island Korcula, Ecimovic et al, Daleas d. o. o., Komenda, Slovenia, 1992,

28. The Eco Study of Island Korcula, Ecimovic et al, Daleas d. o. o., Komenda, Slovenia, 1992,

29. The Prospection of Island Lastovo, Ecimovic et al, Daleas d. o. o., Komenda, Slovenia, 1993,

30. The Eco Study of Island Lastovo, Ecimovic et al, Daleas d. o. o., Komenda, Slovenia, 1993,

31. Agenda 21 for Slovenia, group of authors from Slovenian NGO, June 1995,

32. Biosphere Yesterday - Today - Tomorrow, Protection and Concept Evaluation, first supradisciplinary paper, Ecimovic, Kulic, Gantar, Stuhler, Vezjak, 2nd International Congress

Protection of the Life and Environment in the Process of Global Changes in the World, High Tatras, Slovakia, May 1997,

33. The Phytoplankton Project Impact to the Earth Human Population, Ecimovic/Mayur, EURO XVI, Brussels, 1998,

34. Philosophy of Change and Progress, On the Example of the Climate Change and its Socio - Economic Consequences, Stuhler, Vezjak, Metzner, Ecimovic, STIQE '98 Proceedings of the 4th International Conference on Linking Systems Thinking, Innovation, Quality, Entrepreneurship and Environment, Maribor, December 1998, Slovenia,

35. Supradisciplinary Approach to the Climate Change Causes and Consequences - The CO₂ Issue, The Oxygen Issue, The Societal Problems, The Phytoplankton Issue, Local Agenda 21, Metzner, Vezjak, Stuhler, Kulic, Mayur, Ecimovic, IFORS'99, 15. - 20. August 1999, Beijing, China,

36. Local Agenda 21 – Proceedings from WACRA Europe 16th International Conference, Kaunas, Lithuania, Ecimovic, Stuhler, Vezjak, Munich, Germany September 2000,
37. Anthology I of SEM Institute for Climate Change, Ecimovic, Stuhler, Vezjak, Munich, Germany, September 2000,
38. The Climate Change Impact to Biosphere from Planetary to Local Community – The Sustainable Development, The Agenda 21 for Change, and The Local Agenda 21 Processes as a Path for Sustainable Future of The Earth in The Third Millennium, Ecimovic, 9 years after Rio UN CSD meeting, 16 – 23. April 2001,
39. XVIII WACRA Europe International Conference – Sustainable Development Through Research and Learning, Ecimovic - manager, narrator, article “Climate Change Impact to Biosphere”, The Book of Abstracts, Ecimovic, Stuhler, Vezjak, Maraz, Vienna, Austria, September 2001,
40. 10 Years After the Rio Summit – Processes Towards a Sustainable Future for the Earth, Ecimovic, Mulej, Mayur, UN CSD Conference, Johannesburg, South Africa, Aug./Sep. 2002,
41. The Climate Change System, Ecimovic, UN CSD Conference, Johannesburg, South Africa, Aug./Sep. 2002,
42. World Peace and Tolerance, Ecimovic, International Conference “World Peace and Message of Mahatma Gandhi”, Vienna, Austria, 5 October 2002,
43. The External Economics: Climate Change and Sustainability – Owning the Cost, Costs Much Less than Externalizing of Cost, Ecimovic, Stuhler, Vezjak, Mulej, Mayur, Zenko, Potocan, Knez-Ridl, Ursic, 54th International Atlantic Economic Conference, Washington DC, USA, 10 – 13 October 2002,
44. On the Road to World Peace, Ecimovic, World Peace Conference, Sydney, Australia, March 2003,
45. The Climate Change System, Ecimovic, Mulej, Mayur, Ajanovic, The Third International Balkan Botanical Congress, 18 – 24 May 2000.
46. Against A Big “Tragedy of Commons of all of us”, Ecimovic, Haw, Mulej, Knez-Ridl, Zenko, Potocan, O’Suilleabhain, Stuhler, Vezjak, Kulic, Tavcar, Ajanovic, Dobranskyte, Conference on CSR, London Metropolitan University, 3 – 5 Sep. 2003, London, UK,
47. World Peace and Science, Ecimovic and Haw, International World Peace Summit, Zagreb, October 2005,
48. New World Order, Ecimovic and Haw, Global Symposium, Lucknow, India, December 2005,
49. Feynman, R., The Meaning Of It All, 1998.
50. Global Studies Encyclopedia, Mazour, I., I., Chumakov, A. N., Gay, W. C., 2003.
51. Green, B., Wonderful Universe, 1999.
52. Hawking, S. The Brief History of Time, 1988.

53. Hawking, S. Black Holes and Baby Universes, 1993.
54. Hawking, S., A Life In Science, 2002.
55. Halpern, P., The Great Beyond, 2004
56. Keating, M., Agenda for Change, ISBN 2-9400970-00-8, 1992.
57. Kulic, S., Neoliberalism as Social-Darwinism – The War for Domination or for better World, ISBN 953-6460-40-8, 2004.
58. Martin, G.T., World Revolution through World Law, ISBN 0-975355-2-X, 2005.
59. Mayur, R., Earth, Man, and Future, 1996.
60. Meadows, D. H., D. L. Meadows, J. Randers, and W. Behrens (1972). The Limits to Growth. New York: Universe Books.
61. Metzner, H., From Chaos to Bios, Tübingen, Germany 1989
62. Our Common Future, G. H. Brundtland Report, 1987.
63. Rees, M. Our Final Century, 2003.
64. Rees, R., Before Beginning, 2004.
65. Lah, A., Nature and Environment, 1998.
66. Lah, A., Water and Aquatic Environments, 1998.
67. Lah, A., Albrecht, T., Health and Environment, 1999.
68. Lah, A. (Editor) Energy and Environment, 2000.
69. Lah, A., Bizjak, J. Tourism and Environment, 2001.
70. Lah, A., Cigale, D., Transport and Environment, 2002.
71. Lah, A., Environmental Phenomenon's and Terminology, 2002
72. Lah, A., Barle, A., Environmental Education for Better Tomorrow, 2003.
73. Lah, A., Slovenian Alps and Alpine Convention, 2003.
74. Lah, A., Lobnik, F., Sustainable Development of Slovenia, 2004.
75. Wilderer, P., Schroeder, E. D., Koop, H., Global Sustainability, 2004.
76. Research on Cases and Theories, Linking Practice with Scientifically – Oriented Approaches Towards Sustainable Future, Stuhler, Beltschikov, Vasermanis, O'Suilleabhain, ISBN 3-87988-516-8, 2005,
77. Local Agenda 21, Ecimovic, Stuhler, Vezjak, ISBN 3-87988-456-0, 2000
78. (The System Of) Seven Basic Groups Of System Thinking Principles and Eight Basic Assumptions Of A General Theory Of Systems, Mulej, Zenko, Potocan, Kajzer, Stuart, Ecimovic, 2003.
79. CSR and the Information Theory of Nature, Ecimovic, Mulej, 2nd International Conference on CSR, Penang, Malaysia, October 2004
80. IBM World Book CD's, 2000.
81. Webster's NewWorld Dictionary, Second College Edition, 1986.
82. Hessel, S., Indignes vous! 2010.
83. Werramantry, C. G., Nuclear Weapons and Scientific Responsibility, 1987.
84. Glen T. Martin, Millennium Dawn – The philosophy of planetary crisis and human liberation, ISBN 0-9753555-0-3, 2005.

85. Glen T. Martin, World Revolution Through World Law, Basic Documents of Emerging Earth Federation, ISBN 0-9753555-2-X, 2006
86. Self-Destruction of Humankind due the Lack of the Knowledge, Ecimovic at all, 2011, displayed at www.institut-climatechange.si
87. Social Responsibility as a Way Beyond Neo-liberalism, M. Mulej, working paper, KEN in Graz, Austria.
88. Philosophy of Globalization, A. Chumakov, 2010.
89. "Agenda 21- Programme for Sustainable Future of the Municipality of the Bosanska Krupa" Bosnia and Herzegovina, in English and Bosnian, Ecimovic et al, 2005.
90. Lovelock J., "Gaja – New Look at Life on Earth". 1979.
91. Norman Mayers, Uma Ram Nath, Melvin Westlake, "The Gaja Atlas of Planet Management", 1985.
92. Udyavar Yehuda R., Shah P., "Survival at Stake", 2011,
93. Meadows D. H., Meadows D. L., Randers J., Behrens W., "The Limits to Growth", 1972.
94. "The Principia Nature I", Ećimović in ostali, 2012.
95. "The Principia Nature II", Ećimović in ostali, 2012.
96. "The World Thinkers' Panel on the Sustainable Future of Humankind, Philosophy, Operational Research, Global Studies, Requisite Holism and Scientific Responsibility", Ećimović in ostali, 2012.
97. The Report - on research mission 60 days June – July 2012 - on Education, Ećimović in ostali, 2012.
98. The Sustainable Future of Humankind – Roots and Present, Ecimovic, Haw, Weiler, in ostali, 2012.
99. The Message – Sporočilo o potrebni akciji za začetek uresničevanja trajnostne sonaravne prihodnosti svetovne človeške skupnosti v naglašeni in slovenščini, Ećimović, november 2012.
100. Osebnosti veliki slovenski biografski leksikon, stran 225, Ecimovic, ISBN 978-961-01-0504-6, 2008.
101. Global Studies - Encyclopedic Directory, I. V. Ilyin, I. I. Mazour, and A. N. Chumakov, ruščina, stran 80 – Ecimovic, ISBN 978-5-98281-302-2, 2012.

3.

Skrajšani življenjepis.

Prof. dr. dr. h. c. Timi Ećimović,
Korte 124
SI - 6310 Izola - Isola
Slovenija
Telefon: 05 64 21 360
El. pošta:
timi.ecimovic@bocosoft.com
Dom. stranica: www.institut-climatechange.si

Zg. Medoš, Korte, junij, 2015

Re.: Življenjepis – skrajšana oblika

Prof. dr. dr. h. c. Timi Ećimović (1941) živim v Zg. Medoših v Kortah nad Izolo in sem družinski oče, poročen z mr. ph. Marijo Alenčico Djurkin Ećimović, imam hčerko mr. ph. Seto Šifrar, in sina dipl. fizik Timoteja, vnuka Jaka Šifrar (25), mr. ph., vnuka Dylana (6) in vnukinjo Julijo (3).

Sem mednarodno priznan znanstvenik, neodvisen raziskovalec in predavatelj. Sem ustanovitelj in prvi direktor SEG Inštituta za klimatske spremembe in upokojil sem se maja 2004. Imenovan sem bil za doživljenskega častnega predsednika SEG Inštituta za klimatske spremembe, to kar sem koncem junija 2013 zavrnil. V svojih

raziskavah obravnavam problematiko zaščite narave, okolja in prostora, sistem klimatskih sprememb, izhodiščne raziskave narave ter sonaravno trajnostno prihodnost človeštva. Z delom na področju zaščite narave, okolja in prostora v lokalnih skupnostih sem opravljal pionirsko delo (1986 – 1994) na področju aplikacije celostnega programa, danes znanega kot lokalna agenda 21. Tako sem sooblikoval družbeno tehnologijo trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva – **od trajnostne sonaravne lokalne skupnosti do trajnostne sonaravne prihodnosti svetovne človeške skupnosti.**

Za svoje raziskave na področju sistema klimatskih sprememb sem bil nominiran za Nobelovo nagrado za leto 2003. Leta 2006 sem zaključil raziskave na področju informacijske teorije narave, ki so bile predmet nominacije za Nobelovo nagrado leta 2007. V letu 2009 sem zaključil raziskave na področju okoljske teorije narave in bil nominiran za Nobelovo nagrado iz fizike za leto 2010. Maja 2011 sem končal raziskave na področju narave in v knjigi »Principia Nature – The Nature and Homo sapiens Global Community« poročal o izhodiščih narave. Za to delo sem bil nominiran četrtoč za Nobelovo nagrado iz fizike v letu 2012. V sodelovanju s številnimi znanstveniki sem delal na pospeševanju filozofije znanosti, systemskega razmišljanja, potrebne celovitosti, poznavanja narave, zaščite narave, okolja in prostora, kompleksnih problemov, študij slučajev ter trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva, ki jo zaključujem z objavo tretje knjige trilogije »Trajnostna sonaravna prihodnost človeštva«. Poleg te sem objavil tudi trilogijo »Narava«. Večina del je bila opravljena v sodelovanju s številnimi znanstveniki iz celega sveta. Maja 2014 skupaj z zaslužnim profesorjem Matjažom Milejem sva objavila Antologijo 2 – 2001 – 2014.

25. septembra 2011 sem predstavil na mednarodnem srečanju v Xiamenu na Kitajskem deklaracijo »Platforma svetovnih mislecev o trajnostni sonaravni prihodnosti človeštva«. Deklaracija je bila v treh mesecih volontersko prevedena v 25 jezikov. 28. januarja 2012 je bila objavljena elektronska knjiga v angleščini »Trajnostna sonaravna prihodnost človeštva - IV, Xiamen, Kitajska in kasneje«. Decembra 2012 sem objavil digitalno knjigo »Trajnostna sonaravna prihodnost človeštva - V, akcijski program«, Februarja 2013 je izšla »Trajnostna sonaravna prihodnost človeštva - VI, svetovno upravljanje«. Maja 2013 je izšla digitalna knjižica »Filozofija trajnostnega razvoja in trajnostne sonaravne prihodnosti človeštva, borba za obstanek« in junija dvojezična papirnata in digitalna knjižica z istim naslovom v angleškem in bosansko-hercegovskem jeziku Evropske Univerze iz Brčkega v BiH. Večina mojih del je v angleškem jeziku in se nahaja na domači strani: www.institut-climatechange.si.

Prof. dr. dr. h. c. Timi Ećimović sem aktivni član Evropske akademije znanosti in umetnosti, Evropske okoljske akademije, častni doktor okoljskih znanosti. Objavil

in prezentiral sem številne knjige in znanstvene članke. Leta 2014 sem bil sprejet v Svetovno akademijo unetnosti in znanosti, katero sem zvrnil januarja 2015. Predaval sem na številnih mednarodnih konferencah in univerzah ter organiziral številne znanstvene konference in razgovore. Bil sem ustanovitelj in prvi predsednik Svetovnega foruma mislecev. Sem profesor in predstojnik katedre za okoljske vede na Ansted univerzi. Od novembra 2012 sem rektor univerze Svetovnega filozofskega foruma v Atenah, Grčija. Leta 2013 sem bil imenovan za člana upravnega odbora v ZDA registrirani korporaciji HLHC. V Atenah oktobra 2013 sem bil imenovan za podpredsednika Svetovnega foruma filozofov.

Poleg tega sem mednarodni konzultant Združenih narodov in sodeloval sem na področjih trajnostnega sonaravnega razvoja, na konferenci 10 let po Riu 2002 v Johannesburgu, Južna Afrika, ter z Organizacijo za prehrano Združenih narodov (UN FAO).

Uvrščen sem v knjigi "Osebnosti" velikega slovenskega biografskega leksikona. ISBN 978 – 961 – 01 – 0504 – 6, 2008, A – L, s. 225 – Ećimović in v knjigi "Global Studies – Encyclopedic Directory", ali Globalne studije – enciklopedični prikaz, v ruščini, I. V. Olyin, I. I. Mazour, in A. N. Chumakov, ISBN 978-5-98281-302-2, 2012 – s. 80, Ećimović.

28. novembra 2012 sem postal laureat Gusi mirovniške mednarodne nagrade v Manili na Filipinih.

11. oktobra 2012 sem dobil prestižno civilno potrdilo Svetovnega filozofskega foruma iz Aten, Grčija "The Citizen of the Earth – XXI" ali državljani sveta 21. stoletja pod številko 000 000 016.

07. Januarja 2014 sem prejel certifikat št. 000 011, da sem imenovan – an ARISTOCRAT of the Earth – XXI – ali aristokrat človeštva 21. stoletja.

20. junija 2014 sem dobil umetniško sliko in potrdilo, da sem postal zaslužni krajan Kort in Izole.

Prof. dr. dr. h. c. Timi Ećimović